

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

ספר

עֲצוֹתוֹ אֲמוּנָה

בְּרִיוּן פִּזוּ חִיּוּק, אֲמוּנָה אֹן
פְּרָאקְטִישֶׁע עֲצוֹת פֶּאָר'ן לְעֵבֶן,
גַּעֲשִׂיבֵן דּוֹרְךְ רֵאשׁ וְשִׁיבֵת תּוֹפְאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלֶב

אִיִּשׁ

בְּהַר בְּחֻקוֹתָי

תַּש"פ

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41st Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

עֲצַתוֹ אֱמוּנָה

- די פֿרנסה ווערט מיר שווער, זאל איך אנהויבן א זייטיגע פֿאך? א.....
- ווען עס איז נישטא קיין חדר, לערן איך אסאך משניות און גמרא. ד.....
- זאל מען אויסלען גען פאר קליינע קינדער דעם סדר דרך הלימוד? ה.....
- וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט מיר נישט האבן א טעלעפאן? טו.....
- וואס האט מוהרא"ש זי"ע געהאלטן וועגן שייטלעך? יז.....
- וועל איך נאך אמאל זיין אן ערליכער איד? יח.....
- מזל טוב צום געבורט פונעם ערשטן אייניקל. כא.....

איש אֱמוּנָה

- האלט זיך שטארק מיט דיין צלם אלקים. א.....
- דער שליסל צו הצלחה איז שמחה. א.....
- זייט מחזק אייער מאן צו לערנען און דאווענען. ב.....
- שטארק זיך עס זאל ארויסקומען יעדע וואך א קונטרס "עצתו אמונה". ג.....
- דאס גרויסקייט פון א געדולדיגער מלמד. ד.....
- פרוביר צו העלפן די מוסדות מען זאל קענען אנגיין. ה.....
- לייגט צו א האנט צו ענדיגן בויען דעם עירוב. ה.....

זיי מתפלל אז די מוסדות זאל קענען ווייטער אָנגיין ..... ז
אז מען האלט זיך אינאיינעם מיט ליבשאפט, איז מען זייער
שיין מצליח ..... ז
וואויל איז דיר אז דו זיצסט אין תפיסה פאר'ן בויען מוסדות
התורה ..... י
מען קען היינט פועל'ן גרויסע ישועות ..... יב
מען האלט שוין ביי די דרייצנטע חתונה אין בית המדרש. .... יב

עצתו אמונה

די פרנסה ווערט מיר שווער, זאל איך אנהויבן א זייטיגע פאך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז אנהויבן ערשט מיט א דאנק צום אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען אנצוקומען צו די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט מיר ממש געטוישט דאס לעבן צום גוטן, נישט נאר פאר מיר נאר אויך פאר מיין ווייב און קינדער, עס איז נישט מעגליך אויסצורעכענען יעדע פרט, אבער דער אייבערשטער ווייסט וויפיל איך האב זיך געטוישט א דאנק די עצות פון הייליגן רבי'ן וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אונז.

איך וואוינ אין ארץ ישראל, איך האב חתונה געהאט שוין איבער פינף יאר צוריק, און איך האב ברוך השם דריי קינדערלעך קיין עין הרע. דערווייל לערן איך אין כולל א גאנצן טאג און מיין ווייב ארבעט, מיר זענען זיך גאנץ גוט אויסגעקומען אזוי ביז יעצט.

לעצטנס ווערט אבער שווערער דער מצב הפרנסה ביי אונז, איך האב שוין געמוזט אנהויבן דרייען מיט טויזנטער שקלים חובות, דאס איז זייער נישט גוט און איך ווייס נישט וואס צו טון.

פון איין זייט קלער איך אז אפשר זאל איך אנהויבן טון א זייטיגע פרנסה ביינאכט, אפשר זאל איך זיך לערנען סופרות און אנהויבן שרייבן ביינאכט, נאכ'ן לערנען אין כולל א גאנצן טאג. פון די אנדערע זייט זע איך אבער אז די אינגעלייט וואס הויבן אן מיט א קליינע זייטיגע פאך גייט עס נאכדעם אריבער צו ארבעטן א גאנצן טאג, און דאס וויל איך זייער נישט. איך האב זייער ליב צו לערנען, איך פארשטיי ברוך השם גוט לערנען, איך האב שוין געלערנט און זיך פארקערט הלכות טהרה ומקוואות, און יעצט לערן איך הלכות ברכות און הלכות תערובות, איך וויל ווערן א מורה הוראה און איך וויל נישט אפלאזן דאס לערנען. אבער איך

ווייס דאָך אויף וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאָגט פֿסדר איבער די האַרְבֵּקייט פון אַרײַנפֿאַלן אין חובות.

איך האָף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן די ריכטיגע וועג ווי אזוי זיך צו פירן. נאכאמאל אַ גרויסן ייִשר פֿח פאר אלעס, איך האב יעצט ברוך השם געענדיגט די ניינטע מאל משניות, אויך האב איך יעצט אנגעהויבן אַ פרישע שיעור אין ג"ך, אויסער די טעגליכע שיעורים אין בבלי, ירושלמי און תוספתא, און אין רבינ'ס און מוהרא"ש'ס ספרים.

ייִשר פֿח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פְּרִשְׁת אֲמֹר, י"ג אֲיִר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חובות איז אַ גרויסע סכנה, עס הרג'ט דעם מענטש בגשמיות וברוהניות; עס נעמט אוועק דעם מענטש פון קענען תשובה טון, אזוי ווי דער רבי זאָגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב". ווער עס וויל תשובה טון זאל אכטונג געבן פון האבן חובות.

אז דו ווילסט ארויסגיין פון דייע חובות זאלסטו גיין נאך געלט און אזוי וועסטו צוביסליך קענען באצאלן די חובות. אין שלחן ערוך ווערט גע'פסק'נט (יורה דעה, סימן רנג) אז ווער עס האט נישט קיין געלט קען גיין קלייבן צדקה פאר זיך; דעריבער אז דו ביסט אריין געפאלן אין חובות זאלסטו גיין נאך געלט און צוביסליך באצאלן דייע חובות. עס הערט זיך אפֿשר אינטערעסאנט, ווי איז שייך צו באצאלן שווערע טויזנטער דאללער חובות דורך צאמנעמען און צאמקראצן פרוטות וואס מען געבט פאר צדקה... אָבער דו וועסט זען אז עס וועט נישט נעמען לאנג ביז דו וועסט ארויסגיין פון אלע חובות און דו וועסט קענען שפייזן דיין ווייב און קינדער.

איך ווייס אז דו וועסט נישט אננעמען וואס שטייט אין דעם בריוו, דו וועסט נישט וועלן גיין נאך געלט; ווייל דו שעמסט זיך צו גיין נאך געלט, עס פאסט דיר נישט צו גיין נאך געלט וכו', אָבער וויסן זאלסטו אז עס איז נישט קיין בושה צו גיין נאך געלט, אַ בושה איז אז מען באַרגט און מען באַצאלט נישט, אַ בושה איז אז מען צאלט נישט קיין רענט; דער וואס באַרגט און באַצאלט נישט ווערט

אנגערופן א רשע, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לו, כא): "לֹא־הָיָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם".

דאס האבן מיר מקבל געווען פון מוהרא"ש; מוהרא"ש האט גערעדט פון דעם אן א שיעור אז מען טאר נישט בארגן קיין געלט, און אז מען בארגט געלט דארף מען באצאלן, און אז מען האט נישט צו באצאלן דארף מען פארקויפן די גאנצע פארמעגן צו קענען באצאלן, מען דארף טון אלעס אויף דער וועלט אבי נישט צו זיין א גנב.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז געווען א נאה דורש ונאה מקיים, וואס ער האט געזאגט - דאס האט ער געטון; מוהרא"ש האט דערציילט ווי אזוי ער האט געדרוקט דעם רבי'נס ספרים מיט מסירות נפש. נאך זיין חתונה איז ער אריינגעשפרינגען אין חובות פון שווערע טויזנטער דאללער, איבער אכציג טויזנט דאללער ב'מים ההם, וואס איז לויט די היינטיגע ווערד א חשבון פון קרוב צו א מיליאן דאללער! ער האט זיך מוסר נפש געווען צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'ן פאר די גאנצע וועלט אין די צייט ווען אין שטוב האט ער נישט געהאט וואס צו עסן; ער האט נישט געהאט קיין פיש און פלייש פאר סעודות שבת, מוהרא"ש מיט די רעבעצין האבן געגעסן שבת חלה מיט סארדין. "איך האב אלעס באצאלט ביז די לעצטע פרוטה" - האט מוהרא"ש געזאגט. ווי אזוי? צוביסליך, דורך גיין נאך געלט. ער פלעגט גיין הפצה אפאר שעה און גלייך גיין צום דרוקער און צום בינדער און באצאלט יעדן טאג צוביסליך, "איין טאג א פופציגער, איין טאג א צוואנציגער - ביז איך האב אלעס באצאלט", האט מוהרא"ש אויסגעפירט.

מוהרא"ש האט מבטיח געווען: "ווער עס וועט גיין הפצה וועט שטענדיג האבן געלט אין טאש"; בפרט אין ארץ ישראל וואס דארט זענען דא מיליאנען אידישע קינדער וואס ווייסן נישט פונעם אייבערשטן, די ערב רב - די רשעים האבן זיי אויסגע'שמד'ט און פרובירט אפצורייסן פון די אמונה, און ווען מען איז זיי מזכה מיט די הייליגע ספרים און קונטרסים זענען זיי זיך מורא'דיג מחי'; זיי געבן זייער שיין צדקה, בפרט אחינו בני ישראל - די ספרדי'שע אידן נעמען זייער שיין די קונטרסים. זאלסטו גיין פארשפרייטן די ספרים וועסטו קענען באצאלן אלע חובות און דו וועסט האבן גרויס שפע; דו וועסט האבן אן אייגענע הויז און אלעס וואס דו דארפסט.

דְּעַר אַיִבְעַרְשֶׁטֶר זָאל הֶעֱלָפֿן זָאלֶסט הָאָבֿן הֶצְלָחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

ווען עס איז נישטא קיין חדר, לערן איד אסאך משניות און
גמרא.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד בין א אינגל פון עלף יאר, פון ארץ ישראל, איד האב שוין געשריבן עטליכע מאל
פאר'ן ראש ישיבה שליט"א.

איד האב געוואלט זאגן פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אז איד האב יעצט זוכה געווען צו
ענדיגן גמרא מסכת שבת, און אויף די דריטע מאל ששה סדרי משנה, יישר כח אייבערשטער.
איד וויל זיך זייער באדאנקען פאר די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, מיינע
עלטערן הערן זיך צו די שיעורים, און איד האב אויף אנגעהויבן הערן אביסל, און דורך די
דרשות איז מיר געווארן גרינגער צו לערנען.

אין מיינע פרייע צייטן האב איד ליב צו מאלן בילדער פון צדיקים, בייגעלייגט איז א בילד
פון מוהרא"ש וואס איד האב געמאלן.

יעצט ווען עס איז נישט דא חדר צוליב די קאראנע וויירוס האב איד גאר אסאך צייט צו
לערנען, און איד בין פרייליך אז איד קען אויסנוצן די צייט ווי עס דארף צו זיין.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו נוצט אויס דייע יונגע יארן מיט'ן לערנען די הייליגע
תורה, נאר דאס בלייבט איבער פונעם מענטש. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין
פב.) "כְּשֶׁאָדָם בָּא לִידֵי חַלִּי אוֹ לִידֵי זְקֵנָה אוֹ לִידֵי יְסוּרִין וְאִינוּ יְכוּלִּים לַעֲסוֹק
בְּמִלְאכְתּוֹ, הָרִי הוּא מֵת בְּרָעַב", ווען א מענטש ווערט נישט געזונט אדער ער
ווערט עלטער, אדער חס ושלום מען האט יסורים קען מען מער נישט ארבעטן

און מען קען נישט טון וואס מען האט געטון אלע יארן ווען מען איז געווען יונג, "אבל התורה אינה כן, אלא משמרתו מפל רע בנערותו", אנדערש איז אבער דער מענטש וואס לערנט תורה אין די יונגע יארן, דער וועט מיט נעמען מיט זיך די תורה, "ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו", דאס וועט אים היטן און געבן פת אלע זיינע טעג.

גיי אן ווייטער מיט דיין התמדת התורה; דינע עלטערן וועלן זיך זייער פרייען צו זען דיין התמדת התורה און דו וועסט מיט דעם מקיים זיין די גרויסע מצוה פון כיבוד אב ואם. ווייל דער גרעסטער כיבוד אב ואם איז ווען עלטערן זעען ווי די קינדער פירן זיך אויף ערליך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפ'ן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - זאלסט זען עס זאל ארויס קומען א קידוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער זאל באלויבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש פירט זיך ווי עס דארף צו זיין, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שלמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה. ווען איינער פירט זיך אויף ערליך זאגן די מענטשן: "קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך". אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיהו מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם.

דו מאלסט זייער שיין; איך האב הנאה געהאט צו זען דעם בילד וואס דו האסט געמאלן פון מוהרא"ש. יעדעס מאל דו מאלסט א בילד פון א צדיק זאלסטו מיר שיקן א בילד דערפון, איך וועל זיך זייער פרייען דערצו. דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

זאל מען אויסלערנען פאר קליינע קינדער דעם סדר דרך הלימוד?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פת פאר די שיינע לעבן וואס איר האט מיר געגעבן, ובפרט פאר'ן סדר דרך הלימוד.

איך וואוּן אין אַרץ ישׂראל און איך בין אַ מלמד פאר אַכט יעריגע קינדער. איך זע אסאך מאל קינדער וואס מוטשען זיך זייער צו פארשטיין דאס לערנען, וויל איך וויסן אויב איך מעג זיי אויך זאגן איבער'ן סדר דרך הלימוד, אז זיי קענען זאגן אפילו אן פארשטיין, אדער דארפן יונגע קינדער זיך יא מוטשען מער און פרוּבירן צו פארשטיין?

און אויב מעג מען זיי יא זאגן, זאל איך עס זאגן נאר שטילערהייט פאר די געציילטע קינדער וואס מוטשען זיך, אדער זאל איך עס זאגן ברבים פאר די גאנצע פתח? יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחקותי, ט"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) איז זייער גוט פאר קינדער זיי זאלן אויסנוצן מיט דעם די פרייע צייט, דאס קען אבער נישט גיין אויפ'ן חשבון פון לערנען מיט זיי אין חדר; מיט קינדער פון אכט יאר אלט דארף מען לערנען חומש און משניות, זיי זאלן זיך אויסלערנען ווי אזוי מען לערנט.

מיט די קינדער וואס מוטשען זיך צו פארשטיין דארף מען לערנען שטייטליך, נאכאמאל און נאכאמאל, ביז דער אייבערשטער העלפט אז זיי הייבן אן צו פארשטיין ווי אזוי מען לערנט.

איך שיק דיר א בריוו וואס מוהרא"ש האט מיר געשריבן צען יאר צוריק (דער בריוו איז געדרוקט אין אשר בנחל-אידיש חלק ג, מקטב רסג); א מורא'דיגע בריוו ווי אזוי מען לייגט אראפ דעם פונדאמענט פאר א תלמוד תורה און וואס מען דארף לערנען מיט קינדער אין יעדע פתח; דער בריוו וועט דיר זיין א גרויסער חיזוק.

...

בעזרת השם יתברך - יום ב' לסדר מסעי, כ"ג תמוז תשע"א לפרט קטן
שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

אזוי ווי דו האסט מיר געשריבן דאס דו האסט זייער ליב ווען איך זאג דיר אפן וואס צו פארעכטען און ווי אזוי זיך צו פירן וכו' וכו', האב איך זיך מיישב געווען איך וועל דיר שרייבן אפאר נקודות כדי עס זאל זיין א תועלת פאר דיר,

און פאר יעדן איינעם וואס ער פירט א תלמוד תורה.

וויסן דארפסטו וויסן דאס דער הייליגסטער זאך ביי די אידישע קינדער איז תינוקות של בית רבן, וואס נאר אין זייער זכות שטייט דער וועלט, ווי די חז"ל זאגן (פלה רבתי, פרק ב') תאנא בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם ולהפכו לכמות שהיה, אלא בינן שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן ובתלמידי חכמים שיושבים בבתי מדרשות, מיד נהפך פעסו לרחמים.

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון קינדערלעך וואס זיי לערנען תורה אין חדר, ווי חשוב דאס איז. אז מען מאכט אויף א תלמוד תורה דארף מען וויסן אז מען לערנט יעצט נישט מיט קינדערלעך, נאר מיט הייליגע נשמות, און די שכניה איז דארטן.

איבערדעם דארף מען נעמען מלמדים נאר יראי השם וואס זיי געבן זיך אפ מיט די קינדער, און זיי לערנען מיט זיי אל"ף ביי"ת, און מען לערנט זיי אויס ווי צו דאווענען אין סידור, און מען לערנט מיט זיי חומש, און מען לערנט מיט זיי משניות, און מען לערנט מיט זיי גמרא וכו', דאס הייסט די יונגע קלאסן מוזן זיין אפגעטיילט איינס פון דעם אנדערן, כיתה א' איז די וויכטיגסטע כיתה, מען לערנט אויס די קינדער אל"ף ביי"ת, און ווי צו צאמשטעלן ווערטער ביז זיי זאלן קענען דאווענען אין א סידור, און זאגן די ברכות, די קלאס איז גאר וויכטיג, מען קען נישט נעמען א מלמד וואס שפילט זיך אפ מיט די קינדער און ביים סוף קענען זיי אפילו נישט קיין עברי וכו' און זיי בלייבן בעלי מומין אויפ'ן גאנץ לעבן, ווי דו אליין האסט שוין געזען דערנאכסענע בחורים וואס זיי קענען נעבעך נישט קיין עברי וכו'.

איבערדעם כיתה א' מוז זיין נאר איין קלאס נישט מישן גרעסערע קינדער צום ביישפיל אריינלייגן קינדער פון כיתה ב' אדער ג' וכו', דאס וועט נישט ארבעטן, און די קינדער וועלן בלייבן בעלי מומין אויפ'ן גאנץ לעבן, איבערדעם כיתה א' מוז זיין א עקסטערע קלאס, אפילו עס זאל נישט זיין דארטן נאר צוויי אדער דריי קינדערלעך.

אזוי אויף כיתה ב' דארף זיין אן עקסטערן מלמד וואס וועט אנהייבן לערנען מיט די קינדער חומש [ביי אינז חסידים לערנט מען נאר די פרשת השבוע, נישט כסדרן], די קלאס כיתה ב' דארף אנהייבן צו לערנען איין פסוק און ביז'ן סוף יאר דארפן די קינדערלעך שוין קענען צווישן אכצן און צוואנציג פסוקים, פארשטייט

זִיף מְעַן דַּאֲרַף הָאֲבָן אֲסַאף גְּעוּרִלְד, און דעם עֲרִשְׁטֵן פֿסוּק דַּאֲרַף מְעַן חֲזַרְז' אָן אַ שִׁיעוּר מָאָל, זאָגן דעם פֿסוּק מיט טייטש, און דער עיקר איז אז די קינדערלעך זאלן שרייען מיט אַ בָּרֶען דעם פֿסוּק, און פֿאַרשטייט זיף דער מלמד דאַרף זיי דערצייילן די פֿרשָה פון די וואָף דאָס די קינדער זאלן וויסן וואָס עס רעד זיף די פֿרשָה.

כִּיתָה ג' דַּאֲרַף שׁוִין לְעֲרַנְען מְעַר פֿסוּקִים יַעֲדֶע וואָף, וואָרום זיי זענען שׁוִין צוגעוואוינט פון כִּיתָה ב', אָבער זיי דאַרפֿן אָנהייבן צו לְעֲרַנְען מִשְׁנִיּוֹת אויכעט, מְעַן הייבט אָן איין מִשְׁנָה, און מְעַן חֲזַרְט עס איבער אָן אַ שִׁיעוּר מָאָל ביז זיי קענען עס אויסנווייניג, און נאָכדעם נעמט מְעַן נאָף אַ מִשְׁנָה און נאָף אַ מִשְׁנָה, אַלץ שְׁטײטעלעך, מְעַן דַּאֲרַף נישט יאָגן, קליינע קינדער מוזן קענען און פֿאַרשטיין וואָס זיי לְעֲרַנְען.

נְעָם איז דאָ וואָס זיי לְעֲרַנְען מִשְׁנִיּוֹת מיט די קלאָס בָּבָא מְצִיעָא וכו' אָבער איף האַלט אַז עס איז פֿדאי צו לְעֲרַנְען אַ מִסְכָּתָא וואָס עס וועט זיין נאָנט צו זייער קעפּעלעך צו פֿאַרשטיין, און אויסמאלן, צום ביישפּיל מִסְכַּת סוּפָה, ס'איז היינט דאָ צו קריגן מִשְׁנִיּוֹת מִסְכַּת סוּפָה מיט בילדער אויף יַעֲדֶע מִשְׁנָה, אזוי קען יַעֲדֶער קינד פֿאַרשטיין וואָס ער לְעֲרַנְט, און עס וועט זיין פֿאַר אים אויסגעמאלען ווי אזוי אַ סוּפָה זעט אױס, און וואָס איז פֿשֶׁר, און וואָס איז פֿסוּל וכו' וכו'.

און כִּיתָה ד' דַּאֲרַפֿן שׁוִין אָנהייבן צו לְעֲרַנְען גַּמְרָא, מְעַן הייבט אָן צו לְעֲרַנְען פֿרַק הַמִּנִּיחַ לאַנגזאַם אַפֿאַר שׁוּרֹת, און מְעַן איז דאָס גוט גוט מסביר, און מְעַן חֲזַרְט עס איבער אָן אַ שִׁיעוּר מָאָל, ביז די קינדער קענען דאָס אויסנווייניג.

די פיר כִּיתוֹת, כִּיתָה א', כִּיתָה ב', כִּיתָה ג', כִּיתָה ד', דאַרפֿן האָבן עקסטערע מלמדים, נישט מישן קיין קלאָסן, אויב מְעַן וויל האָבן הַצְלָחָה מיט די קינדער, אַפּילו אין יַעֲדֶע קלאָס וועט נישט זיין מער ווי צוויי דריי קינדערלעך דאַרף מְעַן אויכעט האַלטן מלמדים, די אַלע גרויסע תלמוד תּוֹרָה'ס האָבן אזוי אָנגעהויבן, עס איז געווען זייער שווער צו צאלן עקסטערע מלמדים, ווייל ס'איז געווען ווינציג קינדער אין יַעֲדֶע קלאָס, אָבער פּוֹנְדֶעסְטוועגן זענען זיי געווען עקשנים, זענען די קינדער געשטיגן און געקענט לְעֲרַנְען.

(פֿאַרשטייט זיף אז יַעֲדֶע קלאָס מוז אויכעט לְעֲרַנְען חוּמָשׁ פון די וואַכעדיגע סְדֵרָה, כִּיתָה ב' הייבט שׁוִין אָן צו לְעֲרַנְען די אותיות פון רש"י און אַפֿאַר ווערטער ביז אַ פֿסוּק רש"י, כִּיתָה ג' הייבט שׁוִין אָן צו לְעֲרַנְען מער פֿסוּקִים רש"י, כִּיתָה ד'

לְעֹרְנֵט שׁוֹיִן נְאֻכְמֶער פֿסוּקִים רִשׁ"י [פֿאַרשְׁטֵיט זײַךְ נָאר דִי רִשׁ"י וואס עס רִעֲדֵן נִישְׁט פֿון דְקָדוּק, כְּדִי דִי קִינְדֶער זָאלן פֿאַרשְׁטֵיין דִי רִשׁ"י פֿון דִי פֿסוּקִים].

דִי פִיר כִּיתוֹת אִיז דִי וויכְטִיגְסטֶע אִין לְעֶבֶן פֿון אַ אִינְגֶל, אויב מֶען וויל אַז דָאס קִינְד זָאל אויפֿוואַקסן אַ יודֶע סֶפֶר מוֹז מֶען לִיגֵן אַ דְגוּשׁ אויף דִי עֶרשְׁטֶע פִיר מְלָמְדִים, אַנדאִי און אַנדאִי קאַסט דָאס גַעלֶט, אָבער מֶען דאַרף אִינזִינען הָאבֵן דִי תוֹעֲלֹת פֿון דִי קִינְדֶער, נִישְׁט פֿון גַעלֶט, אָדער וואס אַנדֶערֶע זאַגן וְכוּ' וְכוּ'.

אִיךְ הָאב אַזוי אַנגֶעהוּיבן מִיט אַ תְּלֻמוֹד תּוֹרָה אִין יְבֻנְאֵל, און גַעהאַט אויסנאַם הַצְלָחָה, און פֿאַנגֶעס נִישְׁט דָאס אִיז קִינְדֶער פֿון סֶפֶרדִ'ישֵׁן אָפֿשְׁטאַם, אויף קִינְדֶער פֿון בְּעִלֵי תְשׁוּבָה וְכוּ' וואס לִיידֶער זײ זענען נִישְׁט אַ בֵּיִישְׁפִיל פֿון דִי זײדעס מִיט דִי בֶאַפֶּעס וְכוּ', וואס זײ זענען לִיידֶער דֶערנױל אִינְגאַנצן פֿרײ, מְחֻלְלֵי שְׁבָתוֹת, אוכְלֵי טְרִיפוֹת לֹא עֲלִינוּ וְכוּ', פּוֹנְדֶעסְטוועגן הָאב אִיךְ אַוועק גַעשְׁטעלֶט אִין דִי פִיר קְלאַסן גוטֶע עֶרליכֶע מְלָמְדִים, וואס יֶעדֶער אִינְער הָאט זײַךְ אָפֿגַעגֶעבֵן מִיט זײַן קְלאַס, אַזוי הָאבֵן דִי קִינְדֶער גַעהאַט הַצְלָחָה.

אַנדאִי און אַנדאִי אִיז דָא דִי אַלְטֶע קְשָׂא "כֶּסֶף מְנַלֵן"? אָבער אויב מֶען וויל הָאבֵן הַצְלָחָה מִיט אַ תְּלֻמוֹד תּוֹרָה, מוֹז מֶען אַזוי אָנהײבֵן, אַנדֶערשׁ וועט עס נִישְׁט גײן.

כִּיתָה ה' פֿאַרשְׁטֵיט זײַךְ לְעֹרְנֵען שׁוֹיִן מְער חוּמֶשׁ רִשׁ"י און מְשֻׁנּוֹת און גְמָרָא, דַעמאַלֶט קען מֶען זײ צוגעוואוינען זײ זאלן אָנהײבֵן ווען זײ הָאבֵן אַ פֿרײַע צײט זאַגן מְשֻׁנּוֹת כֶּסֶדֶרן, נִישְׁט פֿרײַער בְּשׁוּם פֿנים וְאוֹפֵן, און אויכֶעט נָאר מְשֻׁנּוֹת זָאלן זײ זאַגן אִין דִי פֿרײַע צײט אָבער נִישְׁט גְמָרָא זאַגן.

כִּיתָה ו' לְעֹרְנֵט מֶען שׁוֹיִן מְער חוּמֶשׁ מִיט רִשׁ"י מִיט מְשֻׁנּוֹת מִיט גְמָרָא, און דַעמאַלֶט קענען זײ אָנהײבֵן צו זאַגן שׁ"ס נָאר אִין דִי פֿרײַע צײט, אויב מֶען שְׁטעלֶט אויף אַ חֶדֶר אויף אַזאַ אוֹפֵן, הָאבֵן דִי קִינְדֶער אַ אויסנאַם'דיגֶע הַצְלָחָה, אִיךְ הָאב דָאס גַעזען בײַ מִיר אִין יְבֻנְאֵל, דִי זעקס כִּיתוֹת זענען יסוד הִיסוֹדוֹת פֿון אַ אִידיש קִינְד, און אויב מֶען וויל אַז זײ זאלן אויפֿוואַקסן תְּלֻמִידֵי חֻכְמִים און עֶרליכֶע אִידישֶׁע קִינְדֶערלֶעך, דאַרף מֶען נָאר אַזוי זײַךְ פִירן.

פֿאַרשְׁטֵיט זײַךְ אַז מֶען דאַרף זײַער אַכְטוּנג געבֵן וואספֿאַראַ מְלָמְדִים מֶען נַעמֶט, בְּשׁוּם פֿנים וְאוֹפֵן טָאר מֶען נִישְׁט נַעמֶען קײן כַּחֲוָרִים פֿאַר מְלָמְדִים, ווי דִי חו"ל זאַגן (קִידוּשֵׁין פ"ב.) לֹא יִלְמַד אָדָם רְוּק סוֹפְרִים [עײן רִשׁ"י, לֹא יִלְמַד רְוּק

סוֹפְרִים: רוֹק פְּנוּי בְּלֹא אִשָּׁה. סוֹפְרִים: מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת, כְּלוּמָר לֹא יִרְגִיל רוֹק עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת מִן הַסוֹפְרִים וְכוּ',] אֹזוּי וְעֵרֵט גְּעַבְרַעֲנָגֵט אֵין שְׁלַחַן עָרוּף (אָבוּ הַעֲוֹר. סִימָן כ"ב, סַעִיף כ') מִי שֶׁאֵין לוֹ אִשָּׁה לֹא יִלְמוּד תִּינוּקוֹת, מִפְּנֵי שְׂאֵמוֹת הַפְּנִים בְּאוֹת לְבֵית הַסֶּפֶר לְבִנְיָהֶם, וְנִמְצָא מִתְגַּרְהַ בְּנָשִׁים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

בְּכָלֵל טָאָרֵן זִיף נִישֵׁט בְּחוּרִים זִיף דְרִיעֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאוּפֵן צְוויִשֵׁן דִּי קִינְדֶּרְלֵעֵף, [ס'איז צְוויי עֶקְסֵטֶרֶע וְעֵלְטֵן, בְּפֻרְט גְרוֹיִסֶע בְּחוּרִים וְאוּס זֵיי הָאָבֵן לִיידֶער דוּרְכְּגֵעֶפֶאלֵן וְכוּ' אֹזוּי זֵיי כֹּאפֵן זִיף צוּרִיק אֹזוּי זֵיי זְעֵנען עוּסֶק אֵין גִּרְסָא מִשְׁנִיּוֹת גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', דָּאס הָאָט נִישֵׁט צוֹ טוֹן מִיט קִינְדֶּרְלֵעֵף וְאוּס זֵיי הֵייבֵן יַעֲצֵט אָן זֵייֶער לְעֵבֵן].

עָס אִיז שְׁטֵרַעֲנָג פֶּאָרְבֵּאָטֵן דָּאס בְּחוּרִים זְאָלֵן זִיף דְרִיעֵן צְוויִשֵׁן קִינְדֶּרְלֵעֵף, וּמְכַל שְׁפֵן נִישֵׁט שְׁפִילֵן זִיף מִיט זֵיי, וּבְפֻרְט הֵיינְטִיגֶע צֵייטֵן וְאוּס עָס אִיז אַ הֶפְקָר וְעֵלְט דָּאָרְף מְעַן הֵיטֵן דִּי קִינְדֶּרְלֵעֵף זֵיי זְאָלֵן זִיף נִישֵׁט מִישֵׁן מִיט בְּחוּרִים וְכוּ', אֶפִּילוֹ אַ בְּמָקוֹם [סֵאָבְסִיטוּט בְּלַע"ז] טָאָר נִישֵׁט זֵייֵן אַ בְּחוּר.

וְעַזֵּן דִּי קִינְדֶּרְלֵעֵף עָסֵן טָאָר אוֹיף נִישֵׁט זֵייֵן דָּאָרְטֵן קֵיין בְּחוּרִים, נָאָר אַ מְלַמֵּד זְאָל אַכְטוֹנָג גְּעֵבֵן אוֹיף זֵיי, אֹזוּי בְּעֵנְטֵשֵׁן מִיט זֵיי, [אוֹיכְעֵט יַעֲדֶע קְלֵאָס לוֹיט אִיר שְׁטִיגְעֶר, דִּי עֲרֻשְׁטֶע קְלֵאָס קֵעֵן נִישֵׁט בְּעֵנְטֵשֵׁן נָאָר דִּי עֲרֻשְׁטֶע בְּרַכָּה, אֹזוּי דִּי צְווייטֶע קְלֵאָס, בִּיז דִּי דְרִיטֶע קְלֵאָס קֵעֵן שׁוִיֵן בְּעֵנְטֵשֵׁן דָּאָס גֵּאָנְצֶע בְּעֵנְטֵשֵׁן].

וְעַזֵּן מְעַן בְּרַעֲנָגֵט דִּי קִינְדֶּר צוּם חֶדֶר, אֹזוּי וְעַזֵּן מְעַן נְעֻמֵט זֵיי אַהֵיִים פּוֹן חֶדֶר מִיט אַ בָּאָס, טָאָר אוֹיף נִישֵׁט אַ בְּחוּר זֵיצֵן אֹזוּי אַכְטוֹנָג גְּעֵבֵן אוֹיף דִּי קִינְדֶּער, וְאוּרוּם דִּי מֵאָמַעס וְאוּרְטֵן אָפּ אֹזוּי דָּאָס גֵייט אַרֵיִין אוֹיכְעֵט אֵין כָּלֵל פּוֹן "לֹא יִלְמֵד אָדָם רוֹק סוֹפְרִים".

אִיף הָאָב שׁוִיֵן גְּעֵזָאָגֵט זֵייֶער אַסֵאָף מְלַמְדִים אֹזוּי מְנַהֲלִים מְעַן זְאָל אַכְטוֹנָג גְּעֵבֵן וְאוּסְעֶרֶע נִיגוּנִים מְעַן לֵאזֵט שְׁפִילֵן פֶּאָר דִּי קִינְדֶּרְלֵעֵף, נָאָר הֵיימִישֶׁע נִיגוּנִים, פּוֹן חֲסִידִישֶׁע בְּעַל מְנַגְנִים, נִישֵׁט נִיגוּנִים פּוֹן הוּלְטִיעֵן וְאוּס מֵאָכֵן נָאָף גוּים, אָדֶער זֵיי זִינְגֵען גוֹיִשֶׁע נִיגוּנִים, דָּאָס אִיז דִּי אַרְגֵּסְטֶע זְאָף וְאוּס עָס קֵעֵן זֵיִין, וְוִי דִּי חו"ל זְאָגֵן (חֲגִיגָה ט"ו): אַחַר מֵאִי, זְמַר יוּנִי לֹא פֶּסֶק מִפּוּמִיָּה; וְוִי אֹזוּי אִיז אֵילִישֶׁע וְאוּס וְעֵרֵט אָנְגֶּערוּפֵן אַחַר וְאוּס עֵר אִיז גְּעוֹעֵן קוּדָם אֹזוּי גְרוֹיִס, עֵר אִיז גְּעוֹעֵן פּוֹן דִּי פִיר וְאוּס זֵיי זְעֵנען אַרֵיִינְגֶּעגֵאָנְגֵעֵן אֵין פֶּרד"ס, דָּאָס הֵייסֵט אֵין דִּי עוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, גְּעוֹעֵן דְּבוּק אֵין בּוּרָא פֶּל עוֹלָמִים, וְוִי אֹזוּי אִיז עֵר

אָוֶעֱקֶעֶפֶאלֶן, ווייל "זְמַר יְוֹנֵי לֹא פָסַק מִפּוֹמִיָּה" עַר הָאֵט גְּעוֹיִנְגֶען גְּרִיכִישֶׁע אפיקורסישע ניגונים, און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ג') אז ניגונים פון רשעים טוט אויסרייסן דעם מענטש פון זיין שורש, און עס איז זייער שווער צו זיין א ערליכער איד מיט דעם.

איבערדעם טאר מען בכלל נישט זינגען די געמיינע שמוציגע ניגונים פון די עקלהאפטִיגע זינגערס, שנה ופירשניקעס, הן מיט בחורים, און מכל שפן נישט מיט קינדערלעך די הייליגע נשמה'לעך, אודאי דארף מען אריינלייגן אין די קינדער אסאך די כח הנגינה, און אזוי אויכעט אין בחורים אריינלייגן אין זיי כח הנגינה וריקודים, אבער אכטונג געבן נישט טריפה'נע גוי'שע ניגונים, עס איז אויף דעם נישטא קיין שום היתר.

אויב אחר וואס איז געווען אלישע איינע פון די פיר וואס זענען אריין לפני ולפנים וכו' האט אים געשאדט דאס זינגען גריכישע ניגונים, על אחת כמה וכמה אין אונזער דור דארף מען זייער אכטונג געבן אויף דעם, ווארום נגינה איז ביים הייליגן רבי'ן געווען א גרויסער זאך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רע"ג) אז מען דארף זיך זייער צוגעוואוינען צו זינגען א ניגון, און דאס הייבט אויף די נשמה זייער זייער הויף, אבער זעלבסט פארשטענדליך נאר ניגונים פון היימישע מנגנים. אויב דו וועסט אויפבויען א תלמוד תורה אויף דעם וועג וואס דא שטייט, וועסטו האבן גאר אויסערגעווענליכע הצלחה, אויב וועסטו מיר נישט פאלגן, וועסטו זען אז דער תלמוד תורה וועט נישט האבן קיין קיום.

איך וועל מחייב זיין די אלע וואס זיי האבן געמוזט פארמאכן תלמוד תורה'ס אדער ישיבות וכו' וכו', איך האב זיך אריינגעצויגן אין א שטעטל וואס הייסט יבנאל, חיצוניות איז דאס די שענסטע פלאץ אין גאנץ ארץ ישראל, אבער בפנימיות איז דארטן דאס ארגסטע פלאץ אין ארץ ישראל, ווארום דארטן האט מען מעביר געווען על הדת צוויי הייליגע עדות, די תימנ'ער אידן, און די תונג'סער אידן, דארטן האט מען זיי אפגעשניטן די פיאות, דארטן איז געווען זייער אושוויץ וכו' וכו', און זיך דארטן האב איך אויפגעשטעלט א קהילה קדושה וואס ציילט זיך שוין מער פון דריי הונדערט משפחות, א תלמוד תורה, א מיידל שולע, א ישיבה קטנה, א ישיבה גדולה, א כולל, און א כולל להוראה, אין תלמוד תורה און אין מיידל שולע און אין קינדערגארטן האבן מיר שוין העכער זיבן הונדערט קינדער.

די רשעות און די אַכזריות וואס מיר שטייען דארטן אויס פון רשעים ארויפ, איז נישט צו באשרייבן, עס קרענקט זיי ווי זיי זעען לעכטיגע קינדערלעך מיט לאנגע פיאות, אינגעלייט מיט שטריימל און בעקעטשע מיט ווייסע זאקן שבת, און פרויען אפגעשארן וכו', און מיט די גרעסטע צניעות, דאס ברענט זיי געפערליך, און זיי הערן נישט אויף שוין פינף און צוואנציג יאר צו טון די ארגסטע רשעות וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן, אבער מיט עקשנות וכו', און מיט רצונות וכו', האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט קען מען אלעס דורך ברעכן, [דאכט זיך מיר אז דו האסט דאס געזען מיט דיין אייגענע אויגן, דאס איז נישט קיין חלום און פאנטאזיע].

די רשעים ארויפ האבן אונז נישט געלאזט בויען א בית מדרש איבער צוואנציג יאר, געהאלטן אין איין מסרן, די תלמוד תורה און די מיידל שולע איז אין צובראכענע קאראוואנען [באראקן] אזוי ווי אין אושוויץ, ווינטער רעגנט אריין, זומער ווערט מען פארברענט פון די היץ, נאך גרויסע און שווערע משפטים האבן מיר באקומען לאנד לעבן בית עלמין, ווי מיר האבן אנועקגעשטעלט די קאראוואנען [באראקן] עס לאזט זיך נישט גלייבן ביז מען זעט עס נישט מיט די אויגן, פונדעסטוועגן מיט שטארקע רצונות און פיסופין דורכצוברעכן די קליפה פון די טמאנע אפיקורסים, דאס האט זיך אלעס געלוינט.

אזויפיל בין איך געוואר געווארן מיט מיין קומען אין יבנאל, דאס ווער האט א יד אין מעביר זיין על הדת אחינו בני ישראל מעדות המזרח די ספרדישע אידן, נאר די פארדארבענע רעבנים, וואס זענען קלים וריקים ופוחזים, עמי ארצים גמורים, און זיי האבן א יד אין אלע גזירות, און לא בחינם דער טמא מטומא דוד גרין פון פלונסק שם רשעים ירקב איז געגאנגען אין לעבן אויפצושטעלן א פאראט פון רבנים, ווארום ער האט געוואוסט אז ספרדישע אידן קען מען נישט מעביר זיין על הדת, נאר דורך רבנים, ווארום זיי האט מען אויסגעלערנט אז מען טאר נישט רעדן אויף "כבוד הרב", און וואס ער זאגט איז הייליג, און ליידער טראכטן זיי נישט אריין ווער איז יא אן ערליכער רב, און ווער איז נישט אן ערליכער רב, וואס מיר האבן אויסצושטיין פון דעם שטראף [שקורין רב] פון שטעטל איז נישט צו באשרייבן.

איז לא בחינם וואס דער הייליגער סאטמארער רבי זי"ע בעל "דברי יואל" ברענגט אין זיינע ספרים דאס וואס דארפן די אפיקורסים רבנים? אז סגייט זיי

אזוי אין לעבן זיי זאלן האבן רבנים? נאר זיי האבן געוואוסט אז אן רע-בנים וועט מען נישט קענען די ספרדישע אידן מעביר זיין על הדת, נעס איז דא אסאך מאריף צו זיין אין דעם, אבער דא איז נישט דער פלאץ פון דעם].

על כל פנים אפילו אין אזא מין פלאץ וואו מען האט מעביר געווען על הדת האב איך געקענט דאס באווייזן וכו', וועל איך מחייב זיין די אלע וואס קענען נישט האלטן אפן א תלמוד תורה אדער א מיידל שולע. וועסטו מיינען דאס מיר האבן א אויפן פון געלט? מוז איך דיר זאגן, מיר זענען אלע ארימעלייט וואס מען קען קוים דורך שטופן דעם וואף וכו' וכו', און פונדעס טוועגן האבן מיר באזונדערע מלמדים אויף יעדע כיתה, און מיט א שטארקן רצון און מיט אסאך תפלה העלפט אונז דער בורא כל עולמים מיט וואונדערליכע נסים צו באצאלן די מלמדים און טיטשערס, דאס איז למעלה מדרך הטבע, מען קען דאס נישט מסביר זיין.

קיינער אין דער וועלט וועט דאס נישט פארשטיין, מיר האבן נישט קיין איין נדיב, קיין איין גביר וכו', און פונדעס טוועגן האבן מיר א קיום, נאר מחמת דעם שטארקן רצון און דער מיינען עס אמת לשם שמים.

איך האב מאריף געווען דעם בריוו, ווייל דו האסט מיר געשריבן איך האב ליב ווען מוהרא"ש זאגט מיר וואס איך דארף פארעכטען, און ווי אזוי זיך צופירען וכו' וכו', האב איך זיך גענומען די מיה און אביסל מאריף געווען, וואס גלייב מיר איך האב נאכנישט אנגעוויבן צו שרייבן וואס איך דארף שרייבן, ווארום איך זע וואס עס טוט זיך אין אנדערע תלמוד תורה'ס, וכו', וכו', איז נישט קיין וואונדער וואס זיי דארפן נאכדעם פארשליסן וכו', און זיי פאלן צאם וכו'.

דער רמב"ם זאגט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלימודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכה ה' רמזה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: דאס איז א יסוד היסודות פון א תלמוד תורה, ווארום עס איז נישט קיין קינדער שפיל, א תלמוד תורה פאר קליינע קינדער דאס איז די העכסטע זאך וואס עס קען נאר זיין, מען איז מחנך הייליגע נשמות וואס זיי זענען די צוקונפט פון פלל ישראל, דאס טאר מען נישט נעמען אבי וועמען פאר א מלמד, אדער א עוזר מלמד, וכו', ווי ס'שטייט אויף אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף י"ז) ואין למלמד לנעור בליקה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום

לְלַמּוּד וְכֵן לֹא יִתְעַנֶּה אוֹ לַעֲצוֹר בְּמֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה אוֹ לְאָכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִדְּאֵי כִּי כָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׁלֹא יוּכַל לְלַמֵּד הֵיטֵב וְכָל הַמְּשַׁנֶּה יָדוֹ עַל הַתַּחְתּוּנָה וּמִסְלֻקִּין לִיָּהּ.

אִיךָ הָאֵב אוֹיְכַעֵט גְּעַהֲאֵט אַסְאָף מְלַמְּדִים וּוֹאֵס אִיךָ הָאֵב גְּעַמוּזְט אַוּוּעַק שִׁיקָן אָן רַחֲמָנוּת, זֵי הָאָבָן גְּעֻלְאָזְט דִּי קִינְדֵרֵר אוֹיף הַפֶּקֶר אַרוּמְבְּאַרְדֵּעוּוּעֵן וְכוּ', זֵי הָאָבָן גְּעֻטוֹן אַנְדֵרֵרע אַרְבַּעַט אִינְמִיטֵן לְעֵרנֵעֵן וְכוּ', פֶּאַרְשִׁטִיט זִיךְ אַז אִיךָ הָאֵב זֵי גְעַמוּזְט אַוּוּעַקְשִׁיקָן אָן רַחֲמָנוּת, וּוֹאֵרוּם קִינְדֵרְלֵעֵף זְעֵנֵעֵן הֵיילִיגֵעַ נִשְׁמָה לְעֵף, דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים פֶּאַרְמַעַגֵן, אוֹן נָאַר צוֹלִיב זֵי הָאֵט עַר אוּנְז גְּעַגְעַבֵן דִּי תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹיפִין בְּאַרְגְּ סִינֵי, וּוִי דִּי חוֹ"ל זְאָגֵן (תַּנְחוּמָא, וּגְשׁ) בְּשַׁעָה שְׁבַקְשׁ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לִיתֵן אֵת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל אֲמַר לְהֵן תִּקְבְּלוּ תוֹרָתִי, אֲמַרוּ לוֹ הֵן, אֲמַר לְהֵן תְּנוּ לִי עַרְב שְׁתַּקִּימוּ אוֹתָהּ אֲמַרוּ לוֹ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב יִהְיוּ עַרְבִים, אֲמַר לְהֵן אַבוּתִיכֶם הֵן בַּעֲצָמָם צָרִיכִים עַרְבִים, אַבְרָהָם אֲמַר (בְּרָאשִׁית ט"ו, ח) "בְּמָה אֲדַע", יִצְחָק אָהֵב אֵת שׁוֹנְאֵי דְכֻתִּיב (מְלָאכֵי א', ג) "וְאֵת עֲשׂוֹ שְׁנֵאתִי" יַעֲקֹב אֲמַר (וַיִּשְׁעִינָה מ', כ"ז) "נִסְתָּרָה דְרַפִּי", אֲמַרוּ לוֹ בְּנִינוּ יִהְיוּ עַרְבִים שְׁלֵנוּ, מִיד קִבְּלֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא וְנִתֵן אֵת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים ח', ג) "מִפִּי עוֹלָלִים יוֹנְקִים יִסְדֵת עוֹז".

זַעַט מַעַן פּוֹן דַּעַם אַז דַּעַר גְּאַנְצֵעַר תּוֹרָה הָאֵט דַּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים נִישְׁט גְּעוּוֹאֲלֵט גְּעַבֵן פֶּאַר אוּנְז, נָאַר אִינ זְכוּת פּוֹן אוּנְזֵרֵרע קִינְדֵרֵר, אוֹן דִּי חוֹ"ל זְאָגֵן (שַׁבַּת ק"ט:) אִינ הָעוֹלָם מִתְקַיִים אֲלֵא בְּשִׁבִיל הַבָּל פִּיהֶם שְׁל תִינּוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבָּן; אִיבֵעֲרֵדַעַם, אוֹיב וּוּעַסְטוּ מִיר פֶּאַלְגֵן, וּוּעַסְטוּ הָאָבָן גְּרוֹיס הַצְּלָחָה, אַזוֹי וּוִי דוּ הָאֵסְט גְּעַהֲאֵט הַצְּלָחָה מִיט דִּי יִשִּׁיבָה.

גְּעַדֵּעַנְק גוּט וּוֹאֵס דַּעַר הֵיילִיגֵעַר רַבִּי הָאֵט אוּנְז גְּעַזְאָגְט (סִפֵּר הַמְּדוּת, אוֹת דְּרָף, חֲלָק ב', סִימָן א') עַל יְדֵי וּוִידוּי דְבָרִים גּוֹרְמִים שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְזַמֵּן מְלַמְּדֵי תִינּוּקוֹת שְׁלוֹמִידִים בְּאַמוּנָה; אִיבֵעֲרֵדַעַם גְּעוּוֹאוּזִין זִיךְ צוּ, צוּ רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אוֹן דַּעַרְצִייל אִים אֲלַעַס אוֹיס אוֹיף פֶּרָאָסְט אִידיש, וּוּעַסְטוּ זַעַן אַז דוּ וּוּעַסְט הָאָבָן אוֹיסְטֵעֲרִלִישֵׁע הַצְּלָחָה.

אִיךָ הָאֵב מְאַרִיף גְּעוּוּעֵן אַבִּיסֵל, אַבְעַר אִיךָ הָאֵב נֶאֱכַנְיִשְׁט אַנְגְּעַהוּיבֵן צוּ שְׁרִיבֵן וּוֹאֵס עַס לִיגֵט מִיר אִינ פֶּעֲדֵרֵר, וּוֹאֵרוּם הַאֲלֵטֵן אַ תְּלַמוּד תּוֹרָה אִיז פּוֹן דִּי הַעֲכִסְטֵע זַאכֵן בִּי כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, אוֹן בְּפֶרֶט הֵיִינְט וּוֹאֵס דַּעַר דוֹר אִיז אַזוֹי הַפֶּקֶר וְכוּ', אוֹן מַעַן קַעַן זַעַן אֲלַע שְׁמוּץ וְכוּ', אוֹן עֲקֻלְהַאפֶּטִיגֵעַ זַאכֵן וְכוּ', אִיז דִּי שְׁוּעֶרְסְטֵע זַאף צוּ הַאֲלֵטֵן אַ עֲרַנְסְטֵע תְּלַמוּד תּוֹרָה אוֹן אַ מִיידֵל שׁוּלַע.

קום אין יבנאל, וועסטו זען וואס מען קען פאנווייזן נאר מיט רצונות ופּיסופים
און מיט אסאך תפילות.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פרייליכן תמיד".

...

וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט מיר נישט האבן א טעלעפאן?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די שיעורים וואס איר געבט כסדר, דאס געבט מיר ממש לעבן
און ווייזט מיר א וועג ווי אזוי זיך צו פירן.

איך בין א מיידל פון 18 יאר, און איך גיי אין די צוועלפטע קלאס, און ביי אונזער סקול
איז אנגענומען אז אין די צוועלפטע קלאס האט מען שוין אן אייגענעם טעלעפאן, אבער מיין
מאמע וויל זייער נישט אז איך זאל האבן א טעלעפאן.

די סיבה דערצו איז ווייל מיין עלטערע שוועסטער האט זיך געקויפט א סמארטפאון גלייך
נאך איר חתונה און זי האט מורא אז איך וועל עס אויך טון. איך האב איר פרובירט מסביר צו
זיין אז איך בין נישט אזוי ווי מיין שוועסטער, איך דארף נישט קיין סמארטפאון נאר א פשוט'ע
טעלעפאן, זי זאגט אבער אז אזוי הויבט יעדער אן.

פון איין זייט פארשטיי איך איר, ווייל איך האב עטליכע געשוויסטער וואס פירן זיך נישט
אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין, און זי וויל נישט איך זאל גיין אין זייערע וועגן, און זי טענה'ט אז
עס איז מיר נישט וויכטיג צו האבן א טעלעפאן, פון די אנדערע זייט שפיר איך אבער אז עס
איז מיר יא וויכטיג, נאכדערצו אז איך בין די איינציגסטע מיידל פון מיין קלאס וואס האט נישט
קיין טעלעפאן. האט איר אפּשן אן עצה פאר מיר?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' תברוך - יום א' פרשת בהר בחוקתי, ט"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אייער מאמע איז גערעכט, איר דארפט נישט קיין טעלעפאן, איר וועט

גְּאֲרִישׁוֹט פֶּאֲרִינְעֵן מִיט'ן טֵעֲלֶעפֿאַן ; ווען איר האט איבערריגע צייט זאלט איר העלפֿן אייער מאמע מיט די שטוב ארבעט, און אז עס איז אייך נאך אלץ געבליבן צייט זאלט איר זאגן תהלים; בעסט זיך אויס ביים אייבערשטן איר זאלט זוכה זיין צו טרעפֿן א גוטע שידוך, אן ערליכער חתן און צוזאמען אויפשטעלן שיינע דורות. יעצט איז די צייט צו מתפלל זיין אויף דעם, ווען מען איז נאך א מיידל דארף מען שוין טראכטן פון תכלית, מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערליכע דורות.

חבר'טעס איז נישט א זאך וואס זעטיגט דעם מענטש, חבר'טעס מאכט נישט באַמֶת פֿרייליך דעם מענטש; געבט עפעס פאר אייער נשמה, קאפיטלעך תהלים טרינקט אן די נשמה, עס מאכט פֿרייליך. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כג): "וואויל איז דעם וואס טרינקט יעדן טאג אפאר קאפיטלעך תהלים"; אזוי ווי מיר געפונען אין די גמרא, די הייליגע חכמים פֿרעגן (ברכות ז): פֿארן וואס ווערט רות אנגערופֿן מיטן נאמען רות? "שזכתה ויצא ממנה דוד שריהו להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות", 'רות' איז א לשון פון טרינקען, פון איר איז ארויסגעקומען דוד המלך וואס האט אנגעטרינקען דעם אייבערשטן כביכול מיטן ספר תהלים, מיט שירות ותשבחות; דעריבער ווען מען זאגט תהלים איז דאס אזוי ווי א טרינק פאר די נשמה.

אייער מאמע ווארט צו זען אביסל נחת, האטס רחמנות אויף איר; איר קענט זיך נישט פֿארשטעלן די צער וואס עלטערן האבן ווען די קינדער פֿירן זיך נישט מיט יראת שמים, עס איז נישט דא נאך אזא צער ווי די צער אז אייערע שוועסטערס מאכן נישט קיין נחת פאר אייער מאמע, בעט איר אייך זייער פֿאלגט אייער מאמע; אז זי וויל נישט איר זאלט האבן א טעלעפֿאן זאלט איר דאס נישט האבן, דורך דעם וועט איר אָנפֿילן די לעכער פון איר הארץ און אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו א גוט לעבן.

חבר'טעס איז א דמיון; די אלע וואס לעבן פאר חבר'טעס, זיי פֿאלגן נישט די עלטערן צוליב חבר'טעס - די זענען א גרויסע רחמנות. עס קומט א צייט וואס מען הייבט אן פֿארשטיין וואס א מאמע איז און מען הייבט אן האבן שוילד געפֿילן אויף די אלע יארן וואס מען האט פֿארברענגט מיט חבר'טעס און זיי נאכגעגאנגען אנשטאט די מאמע.

אז איר וועט אָננעמען דעם בריוו וועט אייך גוט זיין אויף די וועלט און אויף

יענע וועלט.

...

וואס האט מוהרא"ש זי"ע געהאלטן וועגן שייטלעך?

שאַלְה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

וואס האט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו געהאלטן וועגן שייטלעך?

יִישׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרֻשַׁת בְּהַר בְּחֻקֹּתַי, ט"ז אֲזִיר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

אִיף הָאָב עָרְהָאֲלָטָן דִּיין בְּרִיוּן.

מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך מאל אין ספר אָשֶׁר בְּנַחַל אֵיבֶעַר דָּאָס האַרְבֵּקֵיט פֿון בְּלִיבֵן מיט די אַייגענע האַר נָאָף די חֲתוּנָה; עֲנִדְעַרְשׁ זָאל מֶעַן טָרָאָן אַ שְׁיִיטֶל ווי אַיידער טָרָאָן אַ טִיכֶל און גִּיין מיט די אַייגענע האַר. עֵס זְעִנְעֵן דָּא וואָס זָאָן אַז עֲנִדְעַרְשׁ זָאל מֶעַן טָרָאָן אַ טִיכֶל און גִּיין מיט די אַייגענע האַר ווי צו טָרָאָן אַ שְׁיִיטֶל, אָבֶעַר אַלֶּע צְדִיקִים פֿונעם פֿריערדיגן דוֹר הָאָבֵן גֶּעזָאָגט: "עֲנִדְעַרְשׁ טָרָאָן אַ שְׁיִיטֶל און זיך אָפֿשְׁעֵרן, ווי אַיידער צו טָרָאָן צֶען טִיכְלֶעךָ און גִּיין מיט די אַייגענע האַר".

ליידער האט זיך אריין געכאפט צווישן היימישע משפחות אז מען גייט מיט די אַייגענע האַר, היימישע ווייבלעך לָאָזן זיך וואַקסן די האַר; דָּאָס קוֹמֵט ווייל מֶעַן ווייסט נִישַׁט וואָס פֿאַר אַ צִרוֹת דָּאָס בְּרַעַנְגֵט אויף די גאַנצע שְׁטוּב. דְּעַר זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ זָאָגט (נשא קכה): "תּוֹנֵבָא לִיתִי", אַ קְלָלָה זָאל קוֹמֵעַן, "עַל הַהוּא בֵּר נִשׁ", אויף דַעם מֶעַנְטִשׁ, "דְּשִׁבְק לְאַנְתִּיהָ", וואָס לָאָזט זיין ווייב, "דְּתַתְּחוּזִי מִשַׁעֲרָא דְרִישָׁה לְבֵר", אַז אִיר הָאָר פֿון קאַפּ זָאל זיך אַרויסזען; "וְדָא הוּא חַד מְאַיְנוֹן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָה", און דָּאָס אִיז פֿון די יסודות פֿון אַ אַידישע שְׁטוּב, אַז מֶעַן זָאל נִישַׁט זען די האַר פֿון די פֿרוי; "וְאַתְּתָא דְאַפִּיקַת מִשַׁעֲרָא דְרִישָׁה לְבֵר", און אַ פֿרוי וואָס גִּיִיט מיט אויפֿגעדעקטע האַר, "לְאַתְתְּקָנָא בֵּיהּ", זיך שײן צו מאַכן, "גְּרִים

מִסְכְּנוֹתָא לְבִיתָא", אִיזוּ זֵי גוֹרָם אַז עֵס זָאל זײַן אַרְעִמְקײט אײַן שְׁטוּב, "וְגַרִים לְבִנְיָהּ דְּלָא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא", און זײ אײז גוֹרָם אַז אײרע קײנְדער װעלן נײַשט מַצְלִיח זײַן און זײ װעלן נײַשט זײַן חֲשׁוּב, "וְגַרִים מְלָה אַחֲרָא דְּשָׂרְיָא בְּבִיתָא", און זײ אײז גוֹרָם אַז דער סמ"ך מ"ם און די נײַשט גוטע זאַלן זײַן בײַ אײר אײַן שְׁטוּב, "מֵאֵן גָּרִים דָּא", װער אײז דָּאס אַלעס גוֹרָם? "הֵהוּא שְׁעָרָא דְּאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבָר", די פְּרוּי װאס אײר הָאר זַעט זײַך אַרױס; און פֿאַרקערט אײז נָאך מְער, א פְּרוּי װאס גַעבֿט אַכְטװַנג אַז אײר הָאר זָאל זײַך נײַשט אַרױסזַען װעט הָאבן אַלע בְּרֻכּוֹת און זײ װעט הָאבן נַחַת פּוֹן אײרע קײנְדער.

בְּנוּגָע די לענג פּונעם שײטל וכּו'; מוֹהֲרָא"ש האט זײער מקפיד געווען מען זאל נײַשט גײן מיט אַ שײטל לענגער ווי די אַקסלען. בײַ אַלע שײערױם װאס מוֹהֲרָא"ש האט גערעדט פון דעם פֿלעגט ער קלאפן מיט זײַנע הענט אױפֿן אַקסל, נײַשט לענגער פּונעם אַקסל.

וואויל אײז די פְּרוּי װאס גײט צניעות'דיג און פֿירט זײַך אײדל, װעט זײ זוכה זײַן צו די בְּרַכָּה װאס דער הײליגער רַבִּי זָאגט (ספֿר הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סימן ט): "צְנִיעוּת שְׁבָאֲשָׁה מְזַכֶּה לָּהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים", א פְּרוּי װאס פֿירט זײַך אײדל און צניעות'דיג, װעט זוכה זײַן צו גוטע קײנְדער.

דער אײבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

וועל אײך נאך אמאל זײַן אן ערליכער אײד?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אײך בײַן אַ בַּחוּר פּוֹן זַעכצן יאַר, בְּעָרָךְ אַ יאַר צוריק בײַן אײך געוואויר געווארן פּונעם טעלעפֿאן לײַן "קול בְּרַסְלָב" און אַנגעהױבן הערן די שײערױם, אײך האב זײך מְחַזַּק געווען מיט הַתְּבוּדָּוּת און דְּרָךְ הַלִּמּוּד, פֿשוט װײל דָּאס האט גערעדט צו מײַר, אײך האב אַבְּער נײַשט פֿאַרשטאַנען װאס דער ראש יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א רעדט אזױפֿיל פּוֹן נְסִיוֹנוֹת און שְׁמִירַת עֵינַים, אײך האב אַלץ געטראכט אַז די װאס הײַטן זײך ספּעציעל די אױגן אױף די גאס דאַרפֿן פֿשוט אַבִּיסל אױפֿמערקזאַמקײט.

אזױ אײז עס אַנגענאַנגען פֿאַר אַ שְׁטִיך צײט, בײז אײך האב אײנמאל באקומען צוטריט צו

אז אפגעעם טעלעפאן, איך האב אנגעהויבן קוקן זאכן וואס מען טאר נישט, און פון דעמאלט האב איך אנגעהויבן גיין בארג אראפ, מיינע אויגן זענען געווארן אפן און איך האב נאר געוואלט זען נאך און נאך שלעכטס, וואו און ווי אזוי איך האב נאר געקענט, איך האב זיך אנגעהויבן דרייען אין די פארקס זוכן עבירות, און ליידער האב איך זיך אנגעטראפן מיט גוים וואס האבן געוואלט טון עבירות, און אזוי פאל איך ליידער מער און מער.

איך האב כסדר עליזות און ירידות און איך ווייס נישט וואס צו טון, איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד און א נארמאלער מענטש, איך וויל נישט אויפןואקסן א מגול וואס לויפט נאך שמוץ א גאנצן טאג, איך בעט דעם ראש ישיבה שליט"א מיט טרערן אין די אויגן אז איך דארף אן עצה, איך האב שוין באקומען אסאך עצות פון מענטשן, ווי למשל צו לערנען פערציג טעג חסידות, און נאך עצות, דערנוייל האט מיר אבער גארנישט געהאלפן, איך דארף אן עצה מיט א פארזיכערונג אז איך וועל שנעל געהאלפן ווערן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מן הסתם ווייסטו נישט וואס פאסירט ווען מען זינדיגט אין די עבירה, ווייל ווען דו וואלסט געוואוסט נאר א פראצענט וואס מען ליידט זיך צאם פון פוגם זיין בבית וואלסטו נישט געגאנגען אין פארק זוכן גוים צו טון עבירות השם ישמרינו.

וויסן זאלסטו אז ווי מער מען איז פוגם בבית ווערט מען אפגעשוואכט און פארעלטערט, מען פארלירט די כוחות, אזוי אויף די אויגן ווערן אפגעשוואכט און עס הייבט אן גיין א שלעכטע גערוד פון מויל; די האר פונעם קאפ פאלט ארויס, "והרבה כאבים חוץ מאלו באים עליו" און עס ברענגט אסאך ווייטאג אויפ'ן מענטש (אורח חיים, סימן ר"מ, סעיף יד).

די עבירה פון פגם הבית הרג'ט דעם מענטש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פגם הבית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חייב מיתה. נאך זאגן זיי (שם): "כאילו שופך דמים", דאס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און

שְׂפִיכַת דָּמִים, אַזּוּי אוּיף: "כִּאֵילוּ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים", עֵס איז אַזּוּי ווי עַר דִּינֵט עֲבוֹדָה זָרָה רַחֲמָנָא לְצַלָן.

ווען מען איז פּוֹגֵם בְּכַרִּית פּאַרלִירט מֵעַן אֲלֵעַס; מֵעַן פּאַרלִירט דָעם שִׂידוּף וואס איז אָנְגֶעשְׁרִיבֵן און אַפִּילוּ מֵעַן האט שוין אַ שִׂידוּף פּאַרלִירט מֵעַן דָעם שְׁלוֹם בֵּית (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן פז); פּאַרְוּוּאס זאַלְסְטוּ פּאַרלִירֵן דִּיין שִׂידוּף? פּאַרְוּוּאס זאַלְסְטוּ פּאַרלִירֵן דִּיין לְעֵבֶן?

טראַכט נישט אז דו קענסט זיך אויסבאהאלטן פון מענטשן אין אַ פּאַרְק וכו'; דער רבי האט אמאל זייער חוזק געמאכט פון די עקלדיגע עבירה, אז ווער עס היט זיך נישט ווערט נאכדעם זייער פארשעמט. דער רבי האט געזאגט (שיחות ה"ר, סימן דש): "אָדער אַ נְסִיוֹן אָדער אַ בְּיִזְיוֹן", אָדער האט דער מענטש נסיונות און ער בלייבט מיט די נסיונות, אָדער אויב חס ושלום ער פאלט אראפ ווערט נאכדעם גרויסע בייזנות.

איך האב געליינט דייין פראגע אפאר מאל און עס גייט מיר נישט אריין אין קאפ, ווי קומט דאס אז אַ איד וואס איז הייליג און לויטער זאל האבן צו טון מיט אַ גוי טמא ומטמא?! מֵעַן זַעט קלאר וואס חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זאָגן (סוּסָה ג.): "אין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה אֲלֵא אִם בֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", אַ מֵעַנְטֵשׁ זִינְדִיגֵט נִישׁט נָאָר נֶאֱכָדְעֵם וואס עס גייט אריין אין אים אַ רוּחַ שְׁטוּת; עֵס האט דאך נישט קיין שום שַׁכְל וואס דו טוסט, עס איז אריין אין דיר אַ רוּחַ שְׁטוּת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵינוּ.

די עצה פאר דיר איז דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א', סימן א): "עיקר הכנעתו של יצר הרע, הוא על ידי התורה", דער עיקר עצה ווי אזוי מען קען פטור ווערן פונעם יצר הרע איז דורך לערנען תורה, "והתורה היא בחינת י"ו", די תורה איז אזוי ווי די אויסזען פונעם אות ו', ווייל די לוחות איז געווען ברייט זעקס טפחים און לאנג זעקס טפחים, "והי"ו הוא צורת מקל", דער אות ו' זעט אויס ווי אַ שטעקן, "כי התורה הקדושה מכניע את היצר הרע שרוצה לעשות את האדם משוגע ממש חס ושלום", די תורה איז צוגעגליכן צו אַ שטעקן, פונקט ווי אַ משוגענער פארשטייט נאר ווען מען שלאגט אים מיט אַ שטעקן, אזוי אויך דער מענטש וואס זינדיגט, וואס ער איז אויף אַ משוגענער, פארשטייט אויך נאר ווען מען שלאגט אים מיט די תורה, נאר די תורה וועט אים מאכן אויפהערן זינדיגן.

אַ משוגענער פארשטייט נישט ווען מען רעדט צו אים, אַ משוגענער פארשטייט נאר איין שפראך, ווען ער זעט דעם שטעקן דעמאלט פאלגט ער. דאס

זעלבע איז מיט דיר, אז דער יצר הרע האט דיר אזוי אריין געכאפט אין זיין נעץ דארפסטו נעמען דעם שטעקן און זיך שלאגן מיט דעם. נעם א משניות און הייב אן לערנען איין פּראָק נאָכן צווייטן; אין אָנהייב וועסטו נישט פאַרשטיין וואס דו לערנסט, ווייל פון אזויפיל מאל זינדִיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן פארלירט מען דעם מח, זאלסט זאגן די ווערטער אן פארשטיין, דאס וועט דיר ראטעווען און אפּוואשן פון די עקלדיגע עבירות. ווייל דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שגלפדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק חזק ללמד בכל יום יום כף וכף, יהיה איך שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כף וכף", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט געזאגט דעם שמועס, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "צי תורה קען אויף העלפן אזא איינעם וואס איז אראפ געפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס, אפילו א מענטש וואס ווייקט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, וועט די תורה אים ארויסשלעפן פון זיין בלאטע און ער וועט ווערן אן ערליכער איד."

...

מזל טוב צום געבורט פונעם ערשטן אייניקל

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד וואוין אין ארץ ישראל, איד בין אבער א תלמיד פונעם ראש ישיבה שליט"א, איד

לְעַב אוֹיֵף דִּי שִׁיעוּרִים וואס ווייזן מיר אַ וועג אַין לְעָבֵן אוֹיֵף טְרִיט און שְׂרִיט.

אײַךְ הָאָב גְּעוואַלט אָנוואונטשן אַ בְּרַכַּת מִזֵּל טוֹב צום גְּעבוּרְט פֿון אײַער אײַניקל, דְּער אײַבערשטער זַאל העלפֿן איר זאַלט זַען אַסאַך אײַדיש נַחַת פֿון דַעס אײַניקל, און פֿון אַלע קינדער און אײַניקלעך גְּעוונטערהייט, אײַן זְכוּת וואס איר טויט אזויפיל פֿאַר אײַדישע קינדער, זַאל דְּער אײַבערשטער אײַך באַצאַלן מיט אַלעס גוטן בײַ אײַערע קינדער. וואונטשט אַ תּלְמִיד וואס אײַז זײַך מַחֵל מיט יעדע שיעור באַזונדער.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתֵי, י"ז אֲיִיר, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קָטָן לְכַבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אײַךְ נַעַם אָן אַלע בְּרַכּוֹת, וְהַמְבָרַךְ יִתְבָּרַךְ; דו זאַלסט זֹכָה זײַן צו זַען נַחַת בײַ דײַנע קינדער און אײַניקלעך.

אַז דו פֿאַררוּפֿסט זײַך אַ תּלְמִיד פֿון רַבִּי'ן וויל אײַך דיר מְחֻזַק זײַן דו זאַלסט פֿאַלגן דַעס רַבִּי'ן און עוֹסֵק זײַן אײַן הַפְּצָה. רַבִּי נִתָּן זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שְׂרִיבֵט (ת"י מוה"ר, סִימָן תקמ"ג): "דְּער רַבִּי פֿלעגט אונז מְבֹזָה זײַן פֿאַרנוואס מיר זַענען נישט עוֹסֵק אײַן 'הַפְּצָה'; ופֿעם אַחַת בְּלִיל מוֹצָאֵי שְׁבַת עֲמֵדְנוּ לְפָנָיו עִם כַּמָּה אַנְשִׁים מִהַחֲשׁוּבִים שְׁלוֹ, וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ מְאֹד כַּמָּה שְׁעוֹת עַל עֲגִין זָה", אײַנמאַל מוֹצָאֵי שְׁבַת הָאֵט דְּער רַבִּי אונז גְּעגֶעבֶן מוֹסֵר אַפֿאַר שְׁעָה הִיתְכֵּן מיר זַענען נישט גְּענוּג עוֹסֵק אײַן הַפְּצָה, "וּפֿעַם אַחַת קָרָא אוֹתָנוּ 'עֲצִים יְבִשִׁים'", דְּער רַבִּי הָאֵט גְּעשְׂרִיגֵן אוֹיֵף אונז: 'איר זַענט טְרִיקֶענע בײַמֶּער', "עַל שְׂאִין אָנוּ מוֹלִידִים נְפִשׁוֹת שִׁיתְקַרְבוּ לְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל גְּדִינוֹ", ווײַל איר בְּרַעַנְגֵט נישט נאָך אײַדישע קינדער צום אײַבערשטן.

מיר קענען זײַך נישט פֿאַרשטעלן דאַס גְּרוֹיסקייט פֿון הַפְּצָה; חַכְמֵינוּ זְכוּרוֹנֵם לְבִרְכָה דְּעֲרִיצִיילֵן (ירושלמי פְּתוּבוֹת, דף טו): רִישׁ לְקִישׁ הָאֵט גְּעפֿאַסט דְּרִי הוֹנְדֶּערֵט תַּעֲנִיתִים עַר זַאל זֹכָה זײַן צו קענען זַען רַבִּי חַיִּיא, נאָך אַלע תַּעֲנִיתִים הָאֵט עַר נישט זֹכָה גְּעווען אים צו זַען און עַר הָאֵט גְּעֵהאַט חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת דְּעֲרַפּוֹן, עַר הָאֵט גְּעפֿרעגט: "פֿאַרנוואס בײַן אײַךְ נישט זֹכָה צו זַען רַבִּי חַיִּיא, אײַךְ הָאָב אוֹיֵךְ גְּעלְעֶרנט פֿלײסיג די הייליגע תּוֹרָה, הָאֵט דַען רַבִּי חַיִּיא גְּעלְעֶרנט מֶער פֿון מיר?!" הָאֵט מֶען אים גְּעענטפֿערט: "דו הָאָסט גְּעלְעֶרנט מֶער פֿון רַבִּי חַיִּיא, אָבער עַר הָאֵט אַרײַן גְּעבְּרַעַנְגֵט תּוֹרָה אײַן אײַדישע קינדער מֶער ווי דיר, און נישט נאַר דאַס,

נאר רבי חייא איז געגאנגען גלות ליידן פדי צו לערנען, ער איז ארויף קיין ארץ ישראל. האט ריש לקיש פארשטאנען אז דאס גרויסקייט פון רבי חייא איז געווען ווייל ער איז געגאנגען אין גלות צו לערנען תורה, האט ער געזאגט: "רבנוו של עולם, איך בין אויף געגאנגען אין גלות פדי צו לערנען תורה", האט מען אים געענטפערט: "דו ביסט געגאנגען אין גלות צו לערנען תורה פאר דיר, אבער רבי חייא איז געגאנגען אין גלות פאר א צווייטן, ער איז ארום געגאנגען אויסלערנען תורה פאר אידישע קינדער"; דאס טוען די מפיצים, זיי גייען אין גלות טאג און נאכט אריין צו ברענגען תורה און אמונה אין אידישע קינדער.

מיר דארפן פאלגן דעם רביין; אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער: "פארנואס קומסטו צו א רבי, אז דו פאלגסט אים נישט?!" די מעשה האט זיך אפגעשפילט ווען רבי נתן איז אמאל געגאנגען צום רבינו'ס ציון אין באגלייטונג פון רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה, אויפן וועג צום ציון האט זיך צעריסן די רעקל פון רבי נחמן טולטשינער, האט אים רבי נתן געזאגט: "גיי פאררעכט דיר דיין רעקל, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכז): מען דארף אכטונג געבן אויף די בגדים, אז זיי זאלן נישט זיין צעריסן", אבער רבי נחמן טולטשינער האט זייער שטארק געוואלט זען ווי רבי נתן גייט צום ציון, איז ער ווייטער מיטגעגאנגען מיט רבי נתן, דעמאלט האט אים רבי נתן געזאגט די ווערטער: "פארנואס קומסטו צו א רבי, אז דו פאלגסט נישט דעם רביין?!" דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

האלט זיך שטארק מיט דיין צלם אלקים.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר.

איך פריי זיך זייער אז דו ביסט צוריק געקומען אין ישיבה נאכן זיין

איינגעשפארט לאנגע וואכן צוליב קאראנע.

נאך מער פריי איך זיך דיר צו זען מיט דיין "צלם אלקים", מיט דיין בארד

און פירות; דו מאכסט א קידוש השם מיט דעם וואס דו טשעפעסט נישט די בארד

און פירות, דו קוקסט נישט אויף דיינע חברים וואס שפעטן פון בארד און פירות

נאר דו טוסט וואס איז דעם אייבערשטן'ס ווילן.

אין דעם זכות וואס דו האלסט זיך מיט דיין "צלם אלקים" וועסטו טון א

גוטע שידוך; דו וועסט געבענטשט ווערן מיט שפע, ברכה און הצלחה.

גיי אין מקנה; הער נישט אויס די וואס שפעטן פון מקנה, בפרט יעצט ווען

דו שטייט אין די יארן פון שידוכים וועט מקנה ארויפלייגן אויף דיר א חן, דו

וועסט נושא חן זיין ביי אלעמען.

איך האב דיר ליב.

...

דער שליסל צו הצלחה איז שמחה.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה ברסלב.

איך האב זייער הנאה פון דיר; דו דאווענסט ערליך, דו לערנסט פלייסיג און בעיקר האב איך הנאה פון דייע גוטע מדות.

אז דו וועסט זיך ווייטער פירן אויף דעם וועג וועסטו בקרוב טרעפן א גוטע שידוך.

זיי מקפיד צו גיין יעדן איינציגסטן טאג אין מקוה, אויף שבת קודש זאלסטו גיין אין מקוה, אפילו מען קען זיך נישט וואשן וכו'; זיי שטארק מיט מקוה וועסטו האבן א תקוה.

זע צו הערן לעבעדיגע מוזיק וואס מאכט פרייליך, ווייל דער שליסל צו הצלחה איז שמחה. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות שמחה, חלק ב', סימן א): "מי שהוא שמח תמיד", ווער עס איז שטענדיג פרייליך, "על ידי זה הוא מצליח", דער וועט האבן הצלחה.

יישר כח פארן העלפן אין ישיבה מיט וואס מען דארף.

פון דיין ראש ישיבה וואס האט דיר ליב.

...

זייט מחזק אייער מאן צו לערנען און דאווענען.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תח"י.

דאנק און לויב דער אייבערשטן אויף די מתנה וואס ער האט דיר געגעבן, א טייערער מאן, א תלמיד חכם און א ירא שמים, ער לערנט און דאווענט, אזוי ליכטיג און טייער.

איך בעט דיר זייער, דו פון דיין זייט זאלסטו אים נאר מחזק זיין צו לערנען און דאווענען; זיי גרייט צו אקערן מיט די נאז צו ברענגען פרונסה, אבי דיין מאן זאל בלייבן לערנען.

געלט צום לעבן געבט דער אייבערשטער פאר אלעמען; אז מען לעבט א פשוט'ע לעבן, מען קויפט נישט קיין טייערע זאכן - קען מען לעבן א גוט לעבן, דער מאן קען לערנען און דאווענען מיט א קלארע קאפ.

וואס דו דארפסט זאלסטו "נאר" בעטן דעם אייבערשטן; רעד צום

אייבערשטן אויף דיין פשוט'ע שפראך, בעט אים, רעד צו אים אזוי ווי מען רעדט צו א נאנטער פריינד.

...

שטארק זיך עס זאל ארויסקומען יעדע וואך א קונטרס "עצתו אמונה".

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לכוון מיין טייערער ... גרו יאיר.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות; וויפיל אידן זענען זיך מחזק'וועכנטליך מיטן קונטרס "עצתו אמונה", אזויפיל מענטשן ווארען יעדע וואך צו באקומען דעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

דערפער שרייב איך דיר, איך וויל דיר מחזק זיין דו זאלסט זיך שטארקן און נישט אויפגעבן די גרויסע זכות פון דרוקן די הייליגע בריוון וואס אזויפיל מענטשן זענען זיך מחזק דורכדעם צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

שטרענג זיך אן מיט אלע פוחות עס זאל ארויסקומען יעדע וואך א קונטרס, ווייל מיר האבן א גייע דור וואס ליינט נישט קיין שום צייטונג און קיין שום מאגעזין; די תלמידי הישיבה און תלמידות בית פיגא פארשטייען נישט צו קיין צייטונגען און מאגעזינען, זייער ליין מאטריאל איז נאר דער "גליון היכל הקודש" און דער "קונטרס עצתו אמונה". זאלסטו פרובירן מיט אלע מעגליכקייטן אז עס זאל זיין גרייט א קונטרס יעדן ליל שישי, אז אלע משפחות זאלן דאס קענען אהיים טראגן און האבן אן ענג שבת.

איך האף אז מיט די צייט וועט זיין וועכנטליך נאך גליונות און קונטרסים; די חדר וועט ארויסגעבן א צעטל און די סקול וועט ארויסגעבן וואס צו ליינען, אז די גייע דור וועט נישט דארפן זוכן וואס צו ליינען פון פּרעמדע השקפות.

...

דאס גרויסקייט פון א געדולדיגער מלמד.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין חשובער מחותן ר' ... גרוי אייר.

איך האב ערהאלטן די הודעה.

קודם כל מזל טוב! מזל טוב! צום ניי געבוירענעם אייניקל; דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זען שטענדיג נחת אינאיינעם פונעם פארפאלק און פון די אייניקלעך.

בנוגע דעם מנגן וכו'; דער עיקר זאלסטו זען אז שבת זאל זיין מנגן און בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט האבן גוטע ווארעמע דיבורים צו מחזק זיין די וואס קומען הערן חיזוק.

לייג אריין דיינע כחות אין די קינדער; דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א פאך, דו האסט א שפראך צו קינדער, זאלסטו דאס טון דייין גאנצע לעבן; זאלסט לערנען מיט קינדער.

בפרט יעצט ווען אלע תלמוד תורה'ס זענען פארשלאסן ה' ירחם און קינדער פאלן; עס איז מקוים געווארן דער פסוק (איכה ד, ב-ד): "בני ציון הקרים", וגו', טייערע קינדער וואלגען זיך אין גאס, "חבקי אשפתות" - השם ישמרניו; זאלסטו זיי צוזאמנעמען און אריינלייגן אין זיי א ליבשאפט צו די תורה, א ליבשאפט צו זיין א איד.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א מלמד; נישט דא אזא חשובע זאך ווי א מלמד וואס האט סבלנות, ער זיצט מיט אידישע קינדער און לייגט אריין אין זיי אמונה פשוטה, זיי זאלן אויסוואקסן מיט'ן וויסן אז דער אייבערשטער האט אלעס באשאפן און פירט אלעס.

צום שלום זכר וועל איך נישט קומען, איך וועל זיין שבת אין וויליאמסבורג, אבער צום ברית וועל איך אם רצה ה' קומען; דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין בעתו ובזמנו און מיר זאלן זוכה זיין לגדלו לתורה, לחפה ולמעשים טובים.

...

פרוביר צו העלפן די מוסדות מען זאל קענען אנגיין.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

פרוביר נאכאמאל צו בעטן אז מיר זאלן באקומען די געלט וואס די רעגירונג
פארטיילט יעצט פאר ביזנעסער און מוסדות, אין די צייט פון קארנאנע.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי שווער די מצב איז יעצט; מיר זענען
שולדיג די געהאלט פאר אלע מלמדים און טיטשערס שוין אסאך וואכן, מען האט
אפגעשטעלט אלע פראגראמען וואס די שטאט געבט חודש'ליך פאר מוסדות, פון
ווען די שטאט האט געהייסן פארמאכן די מוסדות.

איך פארלאז זיך נאר אויפ'ן אייבערשטן וואס האט מיר געהאלפן ביז אהער,
ער וועט מיר ווייטער העלפן מיר זאלן קענען אנגיין מיט די מוסדות.
אין דעם זכות פון העלפן די מוסד זאלסטו זוכה זיין צו הצלחה.

...

לייגט צו א האנט צו ענדיגן בויען דעם עירוב.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מייערע חברים, תלמידי היכל הקודש קרית ברסלב, ה' עליהם
יחיו.

איך בעט אייך זייער, ווער עס קען העלפן ענדיגן בויען דעם עירוב זאל
צולייגן א האנט; מיר דארפן הילף, סיי בגוף, סיי במקומו און סיי מיט חיזוק
ווערטער פאר די איבערגעגעבענע אינגעלייט און בחורים וואס געבן אוועק טעג
און נעכט אז מיר זאלן האבן א כשר'ע מהודר'דיגער עירוב.

העלפן בויען אן עירוב איז מסוגל פאר גרויסע ישועות, ובפרט געהאלפן צו
ווערן מיט זרע של קנימא; אפאר משפחות וואס האבן געגעבן צדקה פאר'ן עירוב
האבן שוין געזען גרויסע ניסים וואס מען וועט קענען דערציילן אם ירצה ה' מיט
א מזל טוב.

איך האף און איך בענק צו הערן אז מען לעבט באחדות איינער מיט'ן צווייטן
און מען קוקט גוט איינער אויפ'ן צווייטן; אין דעם איז אנגעהאנגען די הצלחה

פונעם שטעטל.

ווען מען זעט א חסרון ביי א צווייטן איז דאס דער אייגענער חסרון, ווען מען קען נישט ליידן א צווייטן איז דאס דער אייגענער פראבלעם; אויף דעם איז דא איין עצה, ארויסגיין אין פעלד און שרייען: "רבנו של עולם איך וויל ליב האבן יעדן איינעם, פארנואס בין איך אזוי אז איך קען נישט ליידן דעם און יענעם?" די עצה פון התבודדות איז א וואונדערליכע עצה, ווער עס נוצט די עצה ווערט אויסגעוואשן און אויסגערייניגט, מען באקומט גייע בלוט, ריינע בלוט און א ריינע הארץ.

ווען מען בעט זיך ביים אייבערשטן: "רבנו של עולם, טאטעניו, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל ליב האבן יעדן איינעם, איך וויל שפירן א צווייטנס צער און ווייטאג", דורכדעם איז מען זוכה אז מען באקומט א ריינע הארץ, א ריינע בלוט.

שטארקט אייך, טאנצט יעדן טאג נאך אלע דריי תפילות; מאכטס א רינג אלע אינאיינעם, דורכדעם וועלן מיר זוכה זיין מיר וועלן ברענגען משיח צדקינו. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (זוהר חדש נח, דף כג) אז משיח צדקינו וועט קומען אפילו עס וועט זיין נאר איין שול וואו מען וועט זיין בשלום; מיר ווארטן צו זען וואו עס וועט זיין די איין שול וואס אלע האבן זיך ליב און אלע ווילן נאר יענעם זאל גיין גוט.

איך ענדיג מיט די ווערטער וואס מוהרא"ש ברענגט טויזנטער מאל אין ספר אשר בנחל פון הייליגן רבי'ן. דער רבי איז געשטאנען ביים טיר פון זיין שטוב, ער האט געלייגט זיין האנט אויף די מזוזה און געזאגט: "תראו להתקבץ יחד, ולהתפלל יחד", איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, "כי אם תתפללו בכונה, אולי תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם", ווייל אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, וועט איר מיר קענען ממשיך זיין צו אייך (חיי מוהר"ן, סימן קפז)."

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיי מתפלל אז די מוסדות זאל קענען ווייטער אנגיין.

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת אמור, י"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וויל דיר בעטן זאלסט מתפלל זיין פאר מיר איך זאל קענען באצאלן די
איינגעשטעלטע אין די מוסדות; יעצט באקומען מיר נישט קיין שום הילף פון די
שטאטישע פאגראמען. עס איז שוין אריבער אסאך וואכן וואס מיר האבן נישט
קיין געלט צו באצאלן די מלמדים, זיי ארבעטן א גאנץ יאר אזוי געטריי און יעצט
געבן זיי זיך אזוי אוועק צו טיילן עסן פאר די קינדער, מיט אזא
איבערגעגעבנקייט; איך דארף אסאך תפילות אז מיר זאלן קענען אנגיין.

מאך א תפלה צום אייבערשטן איך זאל קענען אנגיין.

זיי נישט צעבראכן; מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן דעם פלל: "אויב
איינער דיר נישט, זאלסטו אים טויזנט מאל מער נישט דארפן".
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז מען האלט זיך אינאיינעם מיט ליבשאפט, איז מען זייער
שיין מצליח.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת אמור, י"ד אייר, פסח שני, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד מיינע טייערע ברידער, תלמידי היכל הקודש פון ירושלים עיר
הקודש, ה' עליהם יחיו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז איר זענט זיך מחזק אינאיינעם מיט די עצות
פון הייליגן רבי'ן; איך האב באקומען א גריס פון אייער חבורה, ווי שיין עס איז
צווישן אייך און ווי געשמאק עס איז ביי אייך יעדע שבת ווען איר נעמט זיך צוזאם
מיט א ליבשאפט זיך אויפצופרישן מיט די עצות פון רבי'ן.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן צו וואס מען איז זוכה ווען מען פאלגט
דעם רבי'ן, דער רבי האט געזאגט (חגי מוהר"ן, סימן שיד): "הפחות שבאנשי אני מולידך

אותו בדרך של צדיק גדול מאד", דעם קלענסטער פון מיינע מענטשן פיר איך אויפ'ן וועג פון גרויסע צדיקים; נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן שלב): "אני נהר המטהר מכל הכתמים", איך בין א טייף וואס רייניגט פון אלע שמוציגע פלעקן; דאס קען יעדער איינער מעיד זיין אויף זיך, אז פון ווען מען האט זוכה געווען צו טרעפן דעם רבי'ן האט זיך דער גאנצער לעבן געטוישט; מען לערנט פלייס, מען איז נזהר אין קיום המצוות, מען רעדט צום אייבערשטן יעדן טאג און מען לעבט מיט'ן אייבערשטן.

מיר געפונען זיך יעצט אין די ספירה טעג אין די מדה פון הוד, מיר פירן זיך אז מען זאגט נישט קיין תחנון אין די טעג פון פסח שני ביז נאך ל"ג בעומר ווייל די טעג זענען זייער הייליגע טעג (עינין זוהר הקדוש, בהצלחה קוב):

פסח שני איז אנגענומען אז עס איז דער יארצייט פונעם הייליגן תנא רבי מאיר בעל הנס, און גלייך נאכדעם געפאלט די יומא דהילולא פון דעם הייליגן תנא רבי שמעון בר יוחאי; די הייליגע תנאים רבי מאיר בעל הנס און רבי שמעון בר יוחאי האבן אריין געברענגט וואס זיי האבן געלערנט ביי זייער רבי דער הייליגער תנא רבי עקיבא (ירושלמי נדרים ט, ד): "ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה", אז די מצוה פון ואהבת לרעך כמוך איז א גרויסע כלל אין די תורה; די אנדערע תלמידים האבן זיך נישט פארטרראגן צווישן זיך דערפאר איז גארנישט געבליבן פון זיי, זענען געקומען די הייליגע תלמידים רבי שמעון בר יוחאי און רבי מאיר בעל הנס מיט די איבעריגע חברים און אריין געברענגט א ליבשאפט איינעם צום צווייטן, זיי האבן אויסגעריסן די זאך פון מחלוקת און זיך גרויסן איינער אויפ'ן צווייטן, דאס איז די גרויסע שמחה אין די טעג. אזוי ווי מיר געפונען אין זוהר הקדוש (נשא קכח): רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט פאר זיינע תלמידים: "אנן בחביבותא תליא", אונזער זאך איז אז מיר האבן זיך ליב איינער דעם צווייטן; רבי שמעון בר יוחאי האט אריין געברענגט אין זיינע תלמידים אז מען זאל זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן, פלעגט מוהרא"ש זאגן אויף דעם א שיינעם רמז: א'נ'ן' איז די ראשי תיבות: "א'נשי נ'חל נ'ובע - בחביבותא תליא", אנשי שלומינו דארפן זיך האלטן צוזאמען און זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן.

איך פריי זיך אז ביי אייך זעט מען וואס דער הייליגער רבי זאגט (תני מוה"ק, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבינינו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס וועט הערשן צווישן אייך; דאס איז

וואס מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרן און זיך בעטן ביי אונז, מיר זאלן זיך נישט קריגן און נישט אנוועק מאכן א צווייטן.

איך בין זייער פארנומען די טעג, איך קום נישט אן צו שרייבן און ענטפערן א פראצענט פון די בריוון וואס איך האב צו ענטפערן, איך שרייב אייך נאר ווייל איינער האט מיר געברענגט א גריס אז ביי אייך אין שול, אין ענגקער חבורה איז נישט דא קיין ליצנות, עס הערשט א מוראדיגע ליבשאפט, עס שפירט זיך דארט א ריינע קלארע לופט, דאס האט מיר געגעבן כח און צייט אייך צו שרייבן.

איך בעט אייך זייער, חזרט אייך איין און פארגעסט נישט וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו מאתי, שלא להניח עצמו להעולם להטעות", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; מוהרא"ש האט געהאלטן אין איין חזרן דער שיחה, מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט געזאגט אז דער שיחה דארף דינען אלס א קאמפוס ביים מענטש; מען זעט ווען א מענטש פארט אין א שיף אויפן וואסער האלט ער די גאנצע צייט מיט זיך א קאמפוס פדי ער זאל וויסן צי ער פארט אינעם גוטן ריכטונג, ווייל אויפן וואסער זעט מען נישט דעם סוף, עס קען זיין מען זאל פארן א לאנגע צייט אין וואסער און מיינען אז מען פארט, מען מיינט מען קומט שוין אן, אבער באמת איז מען אויפן זעלבן פלאץ, מען האט זיך גארנישט גערוקט, מען איז פשוט געפארן די גאנצע צייט רינגס און ארום; אבער אז מען קוקט אויפן קאמפוס וואס איר מאנגעט ציט צו צפון זעט מען וואו מען פארט. דאס זעלבע דארף א מענטש לעבן מיט א חשבון הנפש; א מענטש דארף זיך משפטן יעדן טאג און אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, אפשר נאר איך זיך? רבוננו של עולם, איך וויל גארנישט, איך וויל נאר טון דיין רצון".

איך בעט אייך מיינע טייערע חברים, לאזט אייך נישט נארן און הערט נישט אויס קיין ליצנות, ווערטס נישט פארדרייט ווען מען רעדט צו אייך ליצנות אויפן רבי'ן און אויף זיינע תלמידים; קוקט וואס איז גוט פאר אייך, קוקט אויף די רוחים וואס דער רבי געבט אונז. יעדער איינער וויסט ביי זיך וואס ער האט זוכה געווען צו באקומען פון ווען ער דריידט זיך אין היכל הקודש קודש קדשים, (אגב, מוהרא"ש האט מתקן געווען אז מיר זאלן זאגן אפילו אין חוץ לארץ ביי קדיש דרבנן "באתרא קדישא הדין" אזוי ווי מען זאגט ביי אייך אין ארץ ישראל).

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען עס קומט צו גשמיות לאזט זיך א

מְעַנְטֵשׁ נִישְׁט נַאָרן, אַ מְעַנְטֵשׁ טוט ןװאס איז גוט פֿאַר אים, עַר קוקט ןװי אַזױ עַר קען מַצְלִיחַ זײן און ןװאו עַר קען עֶפֶס פֿאַרדִינען, אַבֶּער בְּרוּחַנִיּוּת קען אַ מְעַנְטֵשׁ זײַךְ דִרִיעֵן אײן אַ פֿלאַץ יאַרן לאַנג און עַר פֿאַקומט גאַרנישט; עס ןװאַלט געדאַרפֿט זײן דאַס זעלבע ןװען עס קומט צו עבֹודת השם, אַ מְעַנְטֵשׁ ןװאַלט זײַךְ געדאַרפֿט פֿרעגן: 'ןוואו קען אײך פֿאַרדִינען? ןװאו קען אײך מַצְלִיחַ זײן?' 'אײך האב אַ רבִי, ןװאס געבט מײר מײן רבִי? ןװאס פֿאַקום אײך פֿון מײן רבִי? אױב פֿאַקום אײך נִישְׁט קײן תּוֹרָה וּתְפִלָּה, ןװאס האב אײך אַז מײן רבִי פֿליט אײן הַיְמָל? ןװאס האב אײך אַז מײן רבִי האט רוח הקודש? ןװאס האב אײך אַז עַר רעדט אַ הויכע שפֿראך, אַז עַר רעדט צו נשמות?' דערפֿאַר אַז מײר האבן זוכה געןוען צו ןװיסן פֿון רבִיןן, זאַלן אַלע לאכן, זאַלן אַלע שפֿעטן; אײך ןװעל דעם רבִיןן נִישְׁט אפֿלאַזן, אײך האב אַ רבִי ןװאס געבט מײר אַ ןװעג אײן לעבן קוק אײך נִישְׁט אױף קײנעם.

אײך ןװיל אײך דערצײלן די גוטע נײעס אַז דער אײבערשטער האט מײר געהאַלפֿן אײך בײן געןווארן אַ זײדע די ןװאך, מײן זון ר' שְׁלֵמָה גרן יאַיר האט זוכה געןוען צו אַ בֶּן זְכָר לְמַזַּל טוֹב; דער אײבערשטער זאַל העלפֿן די בְּרִית זאַל זײן אײן צײט - ל"ג בעמֶר און אײר אַלע זאַלט זוכה זײן צו זען נחת בײ אײערע קינדער און אײניקלעך.

אַ גוט שְׁבַת.

...

ןוואויל איז דײר אַז דו זיצסט אײן תְּפִסָּה פֿאַרןן בןיען מוסדות

התורה.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחקותי, ט"ז אײר, שְׁנַת תש"פ לפֿרט קטן

לְכָבוֹד ... גרן יאַיר.

אײך פֿרײ זײך צו הערן פֿון דײר.

ןוען אײך טראַכט פֿון דײר דערמאַן אײך זײך ןװאס פֿפּוס האט געזאַגט פֿאַר דעם הײליגן תנא רבִי עֶקִיבָא (בְּרִכוֹת סא:) : "אַשְׁרִיךְ רבִי עֶקִיבָא שְׁנַתְפֶּסֶת עַל דְּבַרִי תּוֹרָה, אױ לו לִפּפּוס שְׁנַתְפֶּס עַל דְּבָרִים בְּטָלִים", ןװאױל איז דײר רבִי עֶקִיבָא אַז דו זיצט אײן תְּפִסָּה פֿאַרןן לערנען תּוֹרָה מײט אײדישע קינדער, און ןװײ פֿאַר מײר פֿפּוס אַז אײך זײך אײן תְּפִסָּה פֿאַר גאַרײשקײטן; ןװײל מְעַנְטֵשׁן זיצן אײן תְּפִסָּה פֿאַר

נארישקייטן וכו', פאר'ן גנב'נען געלט פאר זיך וכו', אָדער פאר אנדערע זאכן וכו'; און דו זיצט אין תפיסה פאר'ן העלפן אויפבויען חדרים און ישיבות וואו טויזנטער אידישע קינדער לערנען תורה, וואס אויף זיי שטייט די וועלט. ביי דיר איז: "אשריך ... שנתפסת על דברי תורה", וואויל איז דיר אז דו האסט געבויט תורה; האסט געבויט ישיבות און תלמוד תורה'ס.

עס איז שווער צו שרייבן דיבונרי חיזוק ווען מען ווייסט נישט וואס 'תפיסה' איז, וויפיל א מענטש זאל זיך נאר פרויבירן אויסצומשלי'ן וואס דאס מיינט 'זיצן אין תפיסה' - וועט ער דאס קיינמאל נישט פארשטיין; איז אפשר נישט שרייבן און זאל דיר שרייבן חיזוק ווערטער, דאך שרייבן און דיר די פאר ווערטער. זאלסט וויסן אז מיר האבן אמת'ע מיטלייד מיט דיר, מיר בענקען זיך זייער נאך דיר און מיר ווארטן יעדן טאג צו הערן אז דו קומסט שוין ארויס פון דארט; בפרט יעצט ווען מיר האבן געמיינט אז דו ביסט שוין באפרייט געווארן וכו', אנשטאט דעם הערט מען אז ביז דערווייל ביסטו נאך דארט - איז עס זייער שווער פאר אונז. מיר דאווענען פאר דיר; אלע קינדער, סיי די אינגלעך און סיי די מיידלעך, פון גרויס ביז קליין - אז דו זאלסט ארויס קומען פון דארט ווי שנעלער.

מיר האבן הכרת הטוב פאר דיר און מיר וועלן שטענדיג געדענקען וואס דו האסט אונז געהאלפן.

שטארק זיך מיט אמונה פשוטה נישט צו האבן קיין קשיות אויף די אמונה, חזר'ן טאג טעגליך אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, מיר ווייסן גארנישט, מיר פארשטייען גארנישט און מיר ווילן גארנישט פארשטיין. ווי מער מען חזר'ט זיך די אמונה אלץ גרינגער ווערט דאס לעבן, מען שפירט שוין דא אויף די וועלט טעם גן עדן.

בנוגע זומער וכו'; מיר ווייסן נאך נישט, ווען מיר וועלן וויסן וועל איך דיר גלייך מודיע זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט שנעל באפרייט ווערן און עס זאל דיר זיין גוט.

...

מען קען היינט פועל'ן גרויסע ישועות.

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בהר בחקותי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ל"ג בעומר איז זייער א גרויסע צייט און אפילו די וואס זענען נישט זוכה צו זיין ביי רבי שמעון אין מירון קענען היינט פועל'ן גרויסע ישועות, מען קען זיך מקשר זיין מיט א צדיק וואו מען געפונט זיך נאר, ווייל די קדושה פונעם צדיק איז אין די גאנצע וועלט; מען בעט דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אז בנכות דעם הייליגן תנא רבי שמעון בר יוחאי זאל מען זוכה זיין צו אלע השפעות טובות. מאך דיר א שיעור אין זוהר הקדוש, זע צו לערנען יעדן טאג אביסל זוהר און אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין תיקוני זוהר, אפילו אפאר שורות; אז מען לערנט די ספרים פון א צדיק איז אזוי ווי מען איז זיך משתטח אויפ'ן ציון פונעם צדיק, אזוי ווי דער הייליגער מאור עינים זכותו יגן עלינו זאגט (ישמח לב. מסכת שבת) אז ווען מען לערנט א ספר פון א צדיק איז כאילו מען איז יעצט ביים צדיק און מען קען בעטן פונעם צדיק אלע ישועות, ער הערט אויס וואס מען בעט; דעריבער איז היינט א פאסיגע צייט צו מאכן אן התחלה אנצוהייבן לערנען דעם ספר זוהר הקדוש און דעם ספר תיקוני זוהר, און בשעת מען זאגט די הייליגע ווערטער פונעם זוהר בעט מען דעם אייבערשטן אלעס וואס דרוקט אויפ'ן הארץ, אזוי וועט מען זיכער פועל'ן ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

...

מען האלט שוין ביי די דרייצנטע חתונה אין בית המדרש.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקותי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינט האב איך א טאג פון שמחות, חסדי השם יתברך! מיין זון ר' שלמה גרו יאיר האט היינט געמאכט א ברית, ער האט א נאמען געגעבן נחמן נתן נאכן רבי'ן און רבי נתן; מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי. נאך א שמחה איז היינט ביי מיר, איך האב געמאכט פיאות פאר מיין זון יוסף גרו יאיר. און ועל פולם נאך א גרויסע שמחה איז היינט אין ישיבה, עס איז דא נאך א חתונה אין ישיבה.

ביי מיר איז די חתונה זייער א גרויסע שמחה, מען האלט שוין ביי די דרייצנטע חתונה אין בית המדרש, דער חלום פון מוהרא"ש איז מקוים געווארן; דאס וואס מוהרא"ש האט געבלוטיגט אזויפיל יארן ווערט יעצט מקוים. עס איז דא א גייע דור פון בחורים און מיידלעך וואס ווילן גארנישט, זיי דארפן נישט קיין געמאכטע פאלשע לעבן, זיי ווילן טון וואס איז ריכטיג, זיי ווילן חתונה האבן ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, זיי ווילן לעבן אן ערליכע לעבן, זיי זענען וויליג חתונה צו האבן פשוט, איידל און באשיידן אין בית המדרש אזוי ווי מען האט חתונה געהאט במשך אלע דורות ביי אידישע קינדער.

היינט נאכט איז די דרייצנטע חתונה אין ישיבה, דאס איז ביי מיר די גרעסטע שמחה; אז מיר קענען טון דעם ווילן פון מוהרא"ש, עלטערן זאלן קענען לעבן און נישט ווערן אלט און קראנק פון חתונה מאכן די קינדער.

איך האב צוגעזאגט פאר אלע תלמידים ותלמידות, ווער עס וועט חתונה האבן אין בית המדרש וועט זוכה זיין צו ערליכע דורות; דאס איז נישט מיין ברכה דאס איז ברכה מוהרא"ש וואס האט זיין גאנץ לעבן אריין געברענגט קדושה וטהרה ביי אידישע קינדער און ער ברענגט נאך אלץ אריין קדושה וטהרה ביי אידישע קינדער.

דאס אז אונזערע קינדער זענען וויליג חתונה צו האבן אויף א פשוטע, איידעלע און באשיידענע וועג, דאס איז נאר ווייל מיר האבן איבערגעגעבענע מלמדים פאר די קינדער און בחורים און איבערגעגעבענע לערערנים פאר די מיידלעך - וואס ברענגען אויף די קינדער, זיי זענען מחנך די קינדער צו וויסן וואס דער לעבן איז, וואס מען זאל וועלן און וואס מען זאל ערווארטן; נאר אזוי קענען מיר דאס באווייזן. דערפאר איז דא אזויפיל מניעות און אזויפיל הסתרות צו קענען שיקן די קינדער אין די מוסדות, ווייל איינמאל די קינדער באקומען דעם ריכטיגן חינוך, דעם ריכטיגן צוגאנג צום לעבן - איז דער לעבן גאר אנדערש.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין שמחות ביי אידישע קינדער, מען

זאל זיך קענען פרייען איינער מיטן צווייטן.

...

